

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

4

HANDELSBANKENS HUSORGAN

12. årgang Nr. 4 December 1965

VOR BANK

Danskernes Historie Online
Danmarks Alltidlevende Bøger

VOR BANK

HANDELSBANKENS HUSORGAN

12. ARGANG – NR. 4 – DECEMBER 1965

Udgivet af Aktieselskabet Københavns Handelsbank

REDAKTION

Kontorchef D. Vittrup, ansvarshavende redaktør

Prokurist Birthe Carsten Pedersen, redaktionssekretær

REDAKTIONSKOMITÉ

Filialdirektør K. Aggerholm, Frederikshavn

Kontorchef N. P. Bager, Aarhus

Prokurist Niels Bruus, Business Development-Afdelingen

Prokurist Jørgen Dige, Administrations-Afdelingen

Underdirektør M. Dyhr, Udlands-Afdelingen

Fuldmægtig M. Friis, Personalekontoret

Vicedirektør Børge Jensen

Bankbetjent Kaj Jensen

Bestyrer Claus Juhl, Vojens

Fuldmægtig J. Krisand, Automations-Afdelingen

Filialdirektør H. Larsen, Nykøbing FI.

Prokurist Vagner Pedersen, Odense

Foto: Paul Lindhage

INDHOLD

3 Direktionens nytårshilsen

4 Ungdommen på Uglemose

5 Danmarks økonomi ved årsskiftet

6 Elevernes skolegang forkortet til 2¼ år

8 Kunst – kunstig – kulturkunst

10 Møbeludstillingen Bolig Center i Nykøbing FI.

10 Udnævnelser

11 Danfoss i fokus

12 Holmens Kanal–Vingaardsstræde–Laksegade

14 City-Afdelingen

16 Når føret er glat ...

17 Foreningen Nordens 36. handels- og bankkursus i Sverige

17 Erhvervsliv og skole

18 Julestjerner, glimmer og nissemand

19 FN-kursus i Trade Promotion

20 Juletillæg v/ Krisand

21 Fotokonkurrencens vindere

22 Glimt fra 25 år i HKO

23 Banken rundt

23 Runde fødselsdage

24 Udnævnelser

25 Jubilæer

26 Udnævnelser

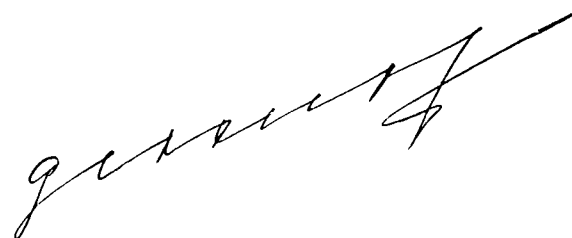
27 Nyansatte

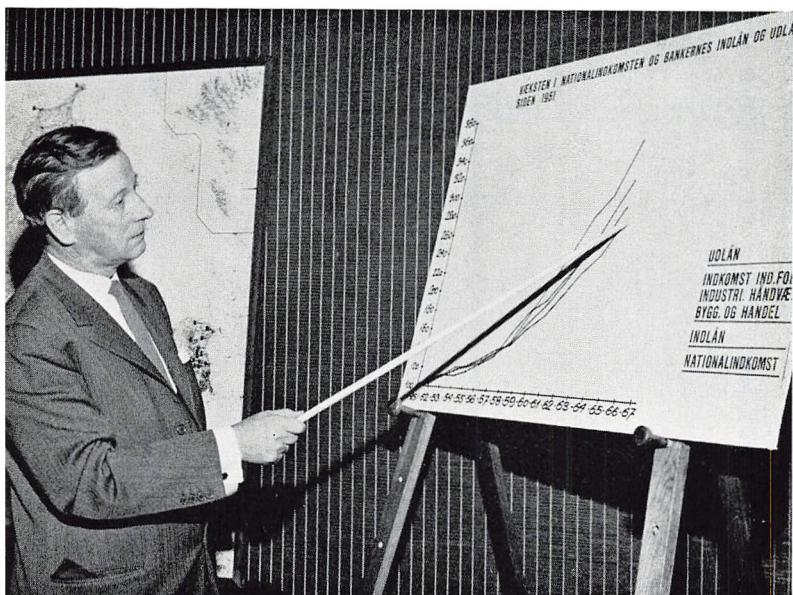
☛ Julen stunder til, og med dette nummer af Vor Bank sender vi alle bankens medarbejdere og pensionister samt deres familier en hilsen med ønsket om en glædelig jul.

☛ Samtidig føler vi trang til at bringe en varm tak til vore medarbejdere for en god og dygtig indsats i året, der snart er gået. Det pres, som den økonomiske udvikling i det forløbne år lagde på det danske samfund, har også betydet en øget arbejdsbyrde for alle i banken, men vi er af den opfattelse, at der er gjort, hvad der er muligt for at yde den service, som vor bank traditionelt bestræber sig på at stille til rådighed for kunderne.

☛ Året har også været præget af en række begivenheder, som har haft stor indflydelse på vor daglige dont. Skal vi nævne en af disse, som har berøring med livet inden for bankens mure, må det blive den hastigt fremadskridende automation. Vi kommer ikke uden om den og dens virkninger, snart vil alle enheder over hele landet være draget ind i dens kølvand. Men automationen og dens fortsatte udvikling stiller store krav til det enkelte menneske. Lad os derfor være enige om ikke at glemme mennesket og det menneskelige i tilværelsen. Ikke alene af hensyn til banken og dens trivsel, men først og fremmest af hensyn til os selv og vore familier.

☛ Med håbet om, at dette må lykkes, ønsker Direktionen Dem alt godt i det nye år.

Ungdommen på Uglemose

Sjældent har foredragssalen på Uglemose været så tæt besat af helt unge medarbejdere som torsdag aften den 25 november.

«Ungdommen på Uglemose» havde denne aften den glæde at se direktør C. B. Andersen på talerstolen. Aftenens emne var »Banken i dag og banken i morgen» — så det var derfor ganske naturligt, at det var med forventning og spænding, de unge modtog direktør C. B. Andersen. I en timestid førte foredragsholderen tilhørerne gennem bankens historie indtil i dag og løftede tæppet for meget af det, der måtte forventes at ske i de nærmeste år.

Foredraget fulgtes med intens interesse og hilstes bagefter med en begejstring, der gav direktør C. B. Andersen bevis på, at ungdommen vil være med til at sørge for, at Handelsbanken altid er med i billedet.

Danmarks økonomi ved årsskiftet

AFSPÆNDING OG STABILISERING

Den økonomiske situation ved sidste årsskifte var præget af kraftig ekspansion. Produktionen var steget med 7 % i 1964 - den hidtil største fremgang, der har fundet sted her i landet - mens pengeindkomsterne var vokset med 11 % som følge af stigende priser og omkostninger. Alle ressourcer var inddraget i produktionen, og ledigheden på arbejdsmarkedet var presset ned på et hidtil ukendt minimum.

Denne udgangsposition sammen med de betydelige indkomstforhøjelser, som fandt sted i årets første måneder, medførte, at der udviklede sig en kraftig overophedning af vor økonomi i forårsmånederne. Det viste sig især i en stærk stigning i pris- og omkostningsniveauet og voksende underskud på betalingsbalancen overfor udlandet.

Uligevægten skyldtes først og fremmest, at det hverken ved det mislykkede forsøg på en forebyggende indkomspolitik i vinter- og forårsmånederne eller ved den efterfølgende for sent iværksatte finanspolitik lykkedes at afstemme stigningen i efterspørgslen efter de foreliggende muligheder for produktionsforøgelse.

Det blev derfor igen penge- og kreditpolitikken, der måtte lægge dæmper på udviklingen. For at kunne skabe en mere effektiv og fleksibel kreditpolitik blev der på Nationalbankens initiativ truffet aftaler med banker og sparekasser i februar og med realkreditinstitutter i juni om at holde den samlede kreditudvidelse inden for noget snævrere rammer end i det foregående år.

Virkningerne af den økonomiske politik - især kreditpolitikken - kunne spores hen på sommeren. Der viste sig svage tegn på, at efterspørgselspresset var ved at tage af, og i løbet af efterårsmånederne blev tendensen til afdæmp-

ning forstærket. Nu, hvor vi står overfor vintermånedernes sæsonbestemte nedgang i den økonomiske aktivitet, er situationen præget af afspænding.

Presset på arbejdsmarkedet har været vigende siden august. Det skyldes især, at en række kommuner og koncessionerede selskaber har udskudt nye bygge- og anlægsarbejder - en speciel virkning af forårets kreditstramning - samt en afsvækkelse af erhvervslivets investeringer. Afsvækkelsen viser sig især inden for landbruget og i bygge- og anlægsfagene, men også inden for industrien.

Afspændingen viser sig også i udviklingen på betalingsbalancen overfor udlandet. Importen har været mindre i de seneste måneder end i årets første måneder - erfaringsmæssigt et udtryk for faldende stigningstakt i efterspørgsel og produktion. Underskuddet på handelsbalancen er blevet mindre, og i 3. kvartal har der været nogenlunde balance i de løbende betalinger til og fra udlandet, mens der var et underskud på 1.200 mkr. i 1. halvår, fordelt med ca. 600 mkr. i hvert af de to kvartaler.

Forbedringen på betalingsbalancen har medført en vending i udviklingen i valutastillingen, idet der siden august er sket en forøgelse af valutabeholdningen.

Da det må anses for sandsynligt, at den stramme kreditpolitik, der føres i dag, vil medføre en betydelig nedgang i påbegyndelserne af nybyggeri i de kommende måneder, har den økonomisk-politiske diskussion i den sidste tid især drejet sig om mulighederne for at lempe pengepolitikken.

Nationalbanken har nu optaget forhandling med realkreditinstitutterne for at drøfte behovet og mulighederne for at lempe kreditbegrænsningen noget, således at der kan skabes øgede finansielle

rammer for byggeri og anden investering til igangsættelse i forårs- og sommermånederne. Nationalbanken har imidlertid understreget overfor regering og folketing, at det må være en forudsætning for en gradvis lempelse af kreditpolitikken, at den stramme finanspolitik fastholdes.

Regeringen er enig med Nationalbanken i denne vurdering og har i folketinget stillet forslag om øgede forbrugsafgifter og aktieselskabsskatter, som skal indbringe 740 mkr. ekstra om året. Disse afgifter vil - såfremt de vedtages i december måned - først virke i fuldt omfang fra finansårets begyndelse. I alt regnes der i det kommende finansår med en samlet stigning i statens indtægter på ca. 2.800 mkr. svarende til knapt 20 % i forhold til indtægterne i indeværende finansår. Statsudgifterne vil ifølge finanslovforslaget vokse med ca. 2.100 mkr.

I de første 2-3 måneder af 1966 vil de stabiliseringstendenser, som præger situationen her ved årsskiftet, formentlig blive yderligere forstærket. Men fra marts-april vil der antagelig finde et opsving sted, og for året som helhed er der udsigt til en samlet produktionsfremgang på 3 % mod 4 % i år. 1966 tegner således til at blive et år med fortsat, men moderat økonomisk fremgang.

Imidlertid er det nødvendigt, at den økonomiske politik i tide tilrettelægges på en sådan måde, at udviklingen ikke løber løbsk, således som det var tilfældet i forårsmånederne i år. Den diskussion, der føres i disse uger i forbindelse med finanslovforslaget og regeringens 4-års plan for de offentlige investeringer, drejer sig da også om at skabe en politik, som kan påvirke den økonomiske udvikling i en sådan retning, at den bliver mere afbalanceret i 1966 end i 1965.

Elevernes skolegang på handelsskole forkortet til 2¹/₄ år

I det snart forløbne efterår har mange af vore elever rundt i landet været med til at gennemprøve første etape af den nye undervisningsplan, som bl. a. koncentrerer handelsmedhjælperuddannelsens første skoleår til et indledningskursus på ti uger.

Den nye undervisningsplan er en gennemførelse af bestemmelserne i undervisningsministeriets bekendtgørelse nr. 90 af 21. marts 1964, jfr. undervisningsministeriets cirkulære nr. 103 af 26. maj 1964.

Ved nyordningen er handelsskolen blevet delt op i en butiksskole og en kontorskole. Det samlede timetal for kontorskolen er øget fra hidtil mindst 560 timer til nu 800 timer — med indførelse af en række nye fag, jfr. nedenstående undervisningsplan.

Et hovedmotiv for nyordningen har det været, at man gennem en hurtig, praktisk orienteret undervisning vil sætte eleverne i stand til med fuldt udbytte at påbegynde den praktiske oplæring i virksomhederne.

Hvad siger loven?

I ovennævnte bekendtgørelse er fastsat, at normalkursus ved skoler for handelslærlinge og for afgangsprøven fra disse kursus (handelsmedhjælpereksamen) skal omfatte et indledningskursus af en varighed på ti uger samt fire halvårige kursus (semestre), hver af en varighed på tyve uger inklusive prøver og eksaminer.

Indledningskursus skal normalt oprettes fire gange i løbet af hvert skoleår og semesterundervisningen normalt påbegyndes to gange i hvert skoleår. Undervisningen skal være tilendebragt senest kl. 18.

Det er endvidere fastsat, at der på kontorskolen læses efter en af de to hestående planer.

For elever med realeksamen eller med bevis for statskontrolleret prøve ved afslutningen af folkeskolens 10. klasse, der er optaget på kontorskolen, omfatter undervisningen i faget tysk kun 120 ti-

Kursus til handelsmedhjælpereksamen, kontorskolen

Semester	Indledningskursus		Semesterundervisning			Særligt kursus	Timer i alt
	I	II	III	IV			
Antal uger	10	20	20	20	20		
Maskinskrivning	12						120
Kontororientering	6						60
Engelsk	2	2	2	1	2		120
Tysk	2	2	2	2			140
Maskinregning	2						} 80
Regning		2	1				
Kontororganisation					2		40
Kontorteknik						80	80
Bogføring			1	1	2		80
Erhverv og samfund			1	1	2		80
Timer pr. uge	24	6	6	6	6		800
		Indledningskursus	1. år I+II sem.	2. år III+IV sem.	Særligt kursus		Timer i alt
Antal uger	10		40	40			
Maskinskrivning	12						120
Kontororientering	6						60
Engelsk			1	2			120
Tysk	2		2	1			140
Regning og maskinregning	4		1				80
Kontororganisation				1			40
Kontorteknik					80		80
Bogføring			1	1			80
Erhverv og samfund			1	1			80
Timer pr. uge	24		6	6			800

mer og i faget regning kun 40 timer, idet disse elever dog samtidig er forpligtet til at gennemgå 40 timers undervisning i et tillægsgag efter eget valg.

I fagene engelsk og tysk tilrettelægges undervisningen og eksamenskravene såvel på butiksskolen som på kontorskolen efter de forkundskaber, eleverne møder med.

Faget engelsk eller faget tysk kan erstattes med fagene fransk eller spansk.

Semesterundervisningen kan gennemføres med en ugentlig undervisningsdag eller fordelt over to eller flere af ugens dage.

For elever på de handelsskoler, hvor det ikke er muligt at meddele undervisning, for eksempel i fagene varekundskab, branchekundskab eller kontortek-

nik, kan undervisningen med tilladelse fra tilsynet med handelsskolerne meddeles eleverne på en anden handelsskole eller på et kostskolekursus.

Bekendtgørelsen beskriver nærmere formålet med undervisningen i de forskellige fag — således skal i maskinskrivning opnås 120 anslag i minuttet efter blindskriftsystemet, kontorteknik skal give kendskab til de almindeligste kontormaskiner og indøve deres betjening m. v., og i maskinregning indøves brugen af additions- og kalkulationsmaskiner og læres maskinernes muligheder og hensigtsmæssige anvendelse. I cirkulæret gives meget specificerede anvisninger på indhold og omfang af de forskellige fag samt forskrifter vedrørende eksamen.

Bekendtgørelsen skal senest 1. august 1967 optages til revision.

Hvad siger skolen?

Der har på handelsskolerne været udfoldet en meget livlig aktivitet for at få ført de nye undervisningsplaner ud i livet. Visse steder i landet — herunder Frederikshavn, Randers, Aarhus, Aabenraa, Sønderborg, Padborg og Nakskov — gik man allerede over til de nye undervisningsplaner i august 1964. På Købmandsskolen i København lagde man ud med de første ti ugers indledningskursus i midten af august i år, og det kan måske give et indtryk af, hvor mange brikker, der har skullet passes ind i det store puslespil, når vi oplyser, at af vore ca. 160 nye elever fra Københavns-området placerede Købmandsskolen 75 på seksten forskellige hold, der alle startede 13. august, mens godt tredive elever kom på de hold, der startede 1. november, og resten må vente, til de hold, der påbegyndes 1. februar 1966. At planerne har stillet store krav til lærer- og lokalekapaciteten er indlysende.

Vi spørger forstander Sejr Mikkelsen, Købmandsskolen i København, hvilke erfaringer der er høstet på området.

— Det er lige tidligt nok at udtale sig, siger forstanderen. Vi står endnu midt i omlægningen, hos os har vi kun gennemprøvet indledningskursus og er lige begyndt på første semester i november i år.

Jeg tør imidlertid sige så meget, at der fra skoleside ikke er nogen som helst tvivl om, at den foretagne revision af fagenes indhold var tiltrængt. Fag, der tidligere er blevet undervist i, er ført à jour, bl. a. maskinskrivning, hvor der nu bliver undervist i blindskrift. På indledningskursus har vi kontororientering og maskinregning som nye fag, og det er min opfattelse, at såvel lærere som eleverne er tilfredse med fornyelsen.

— Har De efter nyordningen mærket nogen ændring i elevernes aktivitet?

— Ja, svarer forstander Sejr Mikkelsen, det er et almindeligt indtryk hos lærerne, at eleverne arbejder bedre under den mere koncentrerede skolegang. Og der er også noget, der tyder på, at forsømmelserne ikke er så hyppige som før, man kommer for langt bagefter, hvis man bliver borte et par dage.

Forstander Sejr Mikkelsen fortæller i øvrigt, at Købmandsskolen ikke ønsker dispensation fra de fastsatte normer for undervisningsplanen — man vil gerne danne sig et fulgyldigt indtryk af nor-

malplanen, før ordningen om to år skal tages op til revision for at få en mere endelig form.

Ved denne revision håber jeg, at man kan finde frem til en læseplan, der muliggør, at eleverne kan optages på skolerne på et tidspunkt, der ligger nærmere ved elevtidens begyndelse. Det er nyordningens største problem, at så mange elever må vente for længe på deres optagelse på skolerne, slutter forstanderen.

— og hvad siger banken?

I Vesterbro Afd., hvor man i august— oktober havde et par elever på indledningskursus, siger bestyrer Tromholt Christensen:

— Det var jo noget nyt, at vi i de første ti uger kun havde eleverne cirka tre timer om dagen. Det har dog ikke givet særlige problemer. De andre elever har været flinke til at instruere de nye, og vi har hurtigere end ventet fået fornøjelse af dem.

Fru Brogaard Petersen fra Aarhus Filialen fortæller, at man der på Handelsskolen er gået endnu et skridt videre, end bekendtgørelsen fra undervisningsministeriet kræver, idet også første skoleårs to semestre er blevet koncentreret, nemlig til ialt tyve ugers undervisning à tolv timer, således at første års eleverne går i skole tre ugentlige eftermiddage. Man er ved at have vænnet sig til at skulle undvære eleverne så meget i begyndelsen (som nævnt indførte man i Aarhus nyordningen allerede i 1964), og man har med tilfredshed konstateret, at eleverne hurtigere bliver sikre i maskinskrivning, telefonbetjening samt brug af regnemaskine.

Fra Odense beretter kontorchef Sørensen, at de tolv af filialens ialt otte og tredive elever, der blev ansat i sommer, først slutter deres indledningskursus 1. februar 1966, idet handelsskolen har fået dispensation, således at indledningskursus tager ikke ti, men tyve uger, hvorved eleverne har femten ugentlige timer, nemlig fire undervisningsdage à tre-fire timer. Til gengæld sker der i første år en stærkere koncentration i første semester, hvor der undervises ni timer om ugen i tyve uger. Det forhold, at man ikke har de nye elever mere end tre-fire timer om dagen de dage, de går til indledningskursus, er umiddelbart lidt generende. Det er mere begrænset, hvad man kan sætte eleven til, men Odense Filialen synes, at ordninger skal have lov til at fæstne sig, før man dømmer om dens effektivitet.

Alt i alt skulle vel de øgede vanskeligheder med i starten at få eleverne indpasset i arbejdet i den afkortede tid rigeligt opvejes af fordelene ved i den sidste ende af elevtiden at have skolegangen overstået på 2¼ år, samt fordelene ved det forbedrede faglige indhold af skoleundervisningen.

Til sidst eleven

Ja, hun eller han har næppe noget grundlag for at kunne udtale sig for eller imod nyordningen. Vor elev på Uglemose fra i sommer, Jette Olesen, er — ligesom vi andre — godt tilfreds med, at hun allerede kan være med i løbet, når der i en fart skal spys i hobetal af indbydelser, manuskripter m. m. ud af skrivemaskinen.

— Er det et rakkerliv hver dag at skulle være tre-fire timer to steder?

— Nej, det gør ikke spor, siger frøken Olesen med overbevisning, og jeg oplever en masse begge steder. Det er ikke for hård en dag.

Vi bliver enige om, at eleverne formentlig kun har grund til at være tilfredse med, at den teoretiske undervisning er øget, og at den nu er lagt an på en sådan måde, at den tidligere end hidtil kan tjene som baggrundsviden under de tre års praktiske elevarbejde, som i henhold til overenskomsten mellem Danske Bankers Forhandlingsorganisation og Danske Bankfunktionærers Landsforening skal til, før man er udlært bankassistent. C. P.

Vicedirektør Børge Jensen
60 år den 31. januar 1966

VOR BANK ØNSKER TILLYKKE

kunst - kunstig - kulturkunst

af William Fridericia

Handelsbankens Kunstforening præsenterede ved møde på Uglemose den 23. november maleren og billedhuggeren William Fridericia for sine medlemmer.

Formanden, underdirektør M. Dyhr, bød velkommen og fortalte om aftenens gæst.

Inden William Fridericia fik ordet, hørtes en gramfonoptagelse af Dimitri Sjostakovitsj's 7. symfoni — også kaldet Leningradsymfonien — indspillet af Leningrads symfoniorkester. Dette meget smukke og stærke stykke musik, som hr. Dyhr var blevet grebet af ved en opførelse i Bolschoi teatret i Moskva, beredte tilhørerne til at modtage det efterfølgende foredrag med åbne sind.

Det blev en indholdsrig aften. William Fridericia fremsatte i sit foredrag »kunst - kunstig - kulturkunst« mange tankevækkende synspunkter, og han førte på en overordentlig charmerende og livlig måde, med lysbilledillustration, forsamlingen med sig godt 20.000 år tilbage, til Altamiragrotten's urgamle, men evigt levende bisonvægdekoration. Herfra syntes springet frem til Kandinskys abstraktioner ikke stort, selv om vi undervejs gjorde sidespring til den antikke ægyptiske fladekunst og Michelangelos plastisk-virkende mesterværker. Fridericia gik videre bl. a. med billeder af Picasso, Kloe og Chagall og til sidst Leger, Heerup og Fridericias eget formkraftige og humørfyldte pumpedyr (ses på side 9).

For medlemmerne blev aftenen et fascinerende møde med en livfuld og interessant kunstnerpersonlighed, og vi er glade for at have fået kunstnerens tilbedelse til at bringe dette videre til Vor Banks læsere ved gengivelse i let forkortet udgave af foredraget.

»Jeg troede, De var en morsom mand - og så er De kultiveret.« Disse hårde ord sagde en dame engang til mig, men jeg tror, de var velmente og anerkendende og mest drejede sig om, at jeg opførte mig ordentligt i selskabet - og det blev damen altså overrasket over.

En kultiveret kunstner. En kunstner, der er kultiveret. Har de begreber relevans til hinanden, for at anvende et udtryk, der i dag skal vise, at man er ekstra kultiveret? Jeg mener ja, og jeg mener nej. Det kommer skam an på, hvad man lægger i ordet kultiveret.

Siger jeg om en mand: »Han er et kultiveret menneske,« siger jeg samtidig en hel del om mig selv. Så lægger jeg vægt på god og behagelig omgangstone. Og siger vi, at kunst er kultiveret, er det ikke ligefrem en ros; så er den smag-

fuld, et uselvstændigt akkompagnement, der ikke forstyrrer — vel nok det værste, man kan sige om kunst. Men meget, der kaldes kunst, er blevet sådan ved ligesom religionen at blive taget til indtægt for samfundets ordenssans.

Kunsten og samfundet

Fra at være et frit udtryksmiddel for den enkelte, der havde noget på hjerte, er kunsten kommet til at gå andre tilhånde. Magthaverne er ikke dumme. Religion og kunst kan være fredsforstyrre for et politisk mønster. »Lad os bruge dem til vort eget formål,« siger den kloge politiker. Sådan går kunsten i religionens tjeneste og begge i politisk tjeneste. Men i modsætning til religionen kan kunsten overleve dette overgreb, ja, når systemet falder sammen og forsvinder, er kun kunsten tilbage med sin egen værdi.

I sit samliv med de skiftende kulturer bliver kunsten ikke nødvendigvis bedre, kun anderledes, selv om forholdene gøres nok så gode for den, kunsten står sig aldrig bedre, end da den havde primitiv kraft. Men den har kræfter så voldsomme, at den betegner kulturepokkerne. Den er ikke alene led i udviklingen. Den er udviklingen selv.

Kulturen er en stor rede, vi i fællesskab har bygget op, og den står som fællesnævner for alle de træk, hvoraf det menneskelige samfundsliv og åndsliv består.

Gå ind på Nationalmuseet, der jo er et kunstmuseum, og forestil Dem, hvad der ville være at se på, hvis kunsten ikke var med i demonstrationen af de mange samfundskulturer. Sandsynligvis ikke meget.

Kan et kunstløst kulturliv tænkes?

Jo, akvarelmaleren Hitler gennemførte det uden at forstå det — hvis man ellers kan betegne hans tid som kulturliv. Han jog kunsteliten ud af landet og satte småborgerligheden i dens sted. Andet åndsliv gik samme vej. Men der blev ikke ro til at se konsekvensen.

Så har vi set en officiel udstilling af udvalgt sovjetkunst i København. Store tomme demonstrerende fagter. Men forhåbentlig gælder Storm P.s bemærkning om, at »modvind er altid god, når man skal den anden vej« — og man må nøjes med at ane, hvad der udfolder sig ukendt under overfladen. Mærkeligt, at billedkunsten helt kan tabes i et folk, der på andre områder lever så stærkt med kunsten — på Bornholm spurgte russiske soldater om vej til operaen i Svaneke!

Her i Danmark har vi virkelig for nylig set tilløb til et kunstløst kulturliv. Kunstnerne har fået at vide, at de er forkælede driverter, der tager godfolk ved næsen og unddrager samfundsmaskineriet deres arbejdskraft. Forargede mennesker har i protestadresser taget stilling til en kulturfaktor, som de åbenbart har meget lidt kendskab til. Så indgroet er flertalsinstinktet, at de mener, at antallet af protesterende er bevis mod kunstens betydning.

Skal salget være målestok for kunstens værdi?

I den hjemlige debat gav nogle udtryk for, at kan kunstnerne ikke leve af at sælge deres kunst, så kan de virkelig foretage sig noget nyttigt og gå over i produktionen og erhvervslivet.

De ved ikke, at det gør kunstnerne, når de er i nød — til skade for det, de har evner for. Til skade måske forresten også for kunstarven i fremtiden, hvis det blev et princip. Fortræffelige kunstnere spilder deres tid på arbejde, andre kan gøre bedre end de.

Kunstnerne har sat sig uden for samfundets betryggende regler. Tænk, at en drift kan ansøre et menneske i den grad, at han tager risikoen ved ikke at sikre sig stilling med lønforhøjelse og pension i udsigt, som enhver borger i samfundet synes at have krav på. Tænk, at han tager risikoen i hver en ting, han laver. Holder han op med det, og slækker han på kravene til sig selv, kan han ride på strømmen, hvor der er penge at tjene på efterspørgsel. Så er han helt i orden som samfundsborger, men som kunstner er han færdig.

Mange mennesker venter sig noget af billedkunsten, som den slet ikke har til hensigt at give. Indstillingen er den: Hvor vover kunstneren at undlade at imødekomme mine ønsker? Jamen, hvad skal han da? Skal han give julegaver, som han ikke kan være bekendt? Skal han konkurrere med isskabe og vaske-maskiner og plasticindustrien? Ja, det skulle han nok efter den almindelige velfærdsopfattelse, han skal gøre sig populær.

Vi er i opvæksten blevet påtvunget andres meninger om, hvad vi skal mene i den grad, at vi til sidst ikke aner, hvad vi selv mener. Det har været et stort arbejde at få os så vidt. Og vi har også været lærevillige - noget klatpapir suger bedre end andet.

Kunsten er leg, for så vidt som barnets leg er så realistisk ment som noget og ødelægges ved bedrevidendes nedladende og uforstående indblanding. Kunstneren er voksenbarnet, for hvem alt er muligt uden grænser. Og han er derved med til at trække udviklingens vogn over i nye tidehverv.

Højdepunktet i et menneskes liv er vistnok i den nysgerrige fire års alder,

hvor åbenhed for alt i tilværelsen endnu ikke er spoleret af de mange opdragelsesbriller. Den fire-årige er modtager og fantasifuld skaber, som kunstneren siden er det, om han ellers kan få opdragelsesbrillerne revet fra øjnene og finde sig selv inde bag ved dem. Det må være den oprindelig og selvstændighed, som han finder derinde, der er så generende for mange mennesker.

Hvad er da kunst?

Mange mennesker er kunstfremmede. »For mig er kunst underholdning,« siger Hansen. »Noget af det bedste, jeg ved, er at gå i biografen og se en spændende cowboyfilm – og så hjem til en kop te med krydder.«

»Kunst,« siger et leksikon, »kommer af at kunne. Den er en færdighed eller resultat af en færdighed. I snæver forstand er den skabelse af kunstværker, genstande, som tilfredsstiller det æstetiske behov.«

Ja, som en professor docerede: »Nattefrost, det er frost om natten.« Med leksikonets definition er vi helt ude i kunstdrejere, kunstklinkere, kunstmede og kunststopning. Altså kunstfærdigheder.

Kunstlæder, kunstmarmor og kunstsilke betegner noget uægte, og med kunstgødning er vi helt ovre i kunstprodukter, der blot er kunstige.

Det kunstige og kunstfærdige, det kan beundres. Kunstige blomster af plastic. Tænk, at det kan gøres. Portrættets øjne, der følger én som den broderede kats øjne på sofapuden. Tænk, hvor livagtigt, det er da kunst. Tænk, at man får en almindelig torsk til at smage som røget laks. Det er da kunst?

Nej, det er kunstigt. Det er erstatning, men derfor kan det godt imponere.

Johs. V. Jensen definerede kort og knapt: »Kunst er sjælfuldt fattet form.«

Men det er alligevel ikke tilfredsstillende. Kunstværket er en dialog mellem den, der laver det, og den der opfat-

ter det. Kan man mon begribe en ting uden at beskæftige sig med den? Kan man helt uforberedt vurdere? Smider vi bogen fra os og skælder ud over, at forfatteren går omveje med sin tanke? Kræver vi forklaringer og beviser af H. C. Andersen?

Kunsten i dag

I løbet af et århundrede har billedkunsten omsider bekendt kulør på linie med musik og litteratur. Den har længe nok været i andres tjeneste og er nu blevet selvstændig. Den kan ikke længere bare være kultiveret og underkaste sig. Den indsmigrer sig ikke mere. Den blev misforstået som naturalisme. Nu viser den sig som et stykke natur i sig selv – en fortsættelse af naturen – suveræn som solnedgangen, der varierer, som det passer den. Den er anderledes at se på end nogensinde tidligere; menneskene er de samme, men i ny sammenhæng, og de er nødt til at indrette sig i den ny situation. Vi er midt i en revolution, der vender op og ned på normer og vurderinger, som man ikke har oplevet det før. Udvidet samfærdsel og atomenergi vælter troen på provinsialismens fred. Vi har med ét fået ansvar for alle. Her står vi nu og træder hinanden på tærne for at komme til, og nogle kommer af vanvare til at føre sig frem i andres sko. Det er forresten ikke noget nyt. Og fup og fidus fører sig frem, således som fup og fidus altid har gjort det. Alle smarte har store muligheder, for tiden er sådan, at den udvendige nyhed kan imponere og bluffe, fordi alt skal foregå så rask – også bedømmelsen, der gerne serveres af bladfolk, som er ude på det opsigtvækkende.

Vi kender ikke tilstandene om 500 år, men spørgsmålet er, om man ikke under den tids arkæologiske udgravninger ved at støde på et kunstværk fra vor tid vil udbrøde: »Hvad mon den dims har været brugt til?« Måske kan det tænkes, at man udbryder som vi, når vi står over

for et fund fra græsk oldtid: »Hvilken arkaisk skønhed, hvilket linespil, hvilket budskab fra en stor fortid.«

Kunsten er til dato ikke blevet bedre eller større. Den har udviklet sig ved at skifte udseende og kredse om det egentlige. Og så følger den kulturerne og giver besked om dem.

– og gennem tiderne

Ægypterne lavede stor kunst i flere årtusinder efter et strengt skema. Skemaet er løst i renaissance, kunsten ser anderledes ud. Men endnu tænker ingen på at lave f. eks. landskabsmalerier alene for kun at male landskabet. Det forekommer, men som staffage omkring figurkompositioner, i det stykke er vi ikke kommet længere end ægyptere eller grækere. Og opstillingen er utænkelig. Først i reformationstiden ser vi disse to nye emner dukke op i Holland, da kirken ikke længere har brug for kunstnerne, og de ser sig befriet for det tidligere billedmønsters regler. Hvordan mon disse nye billedformer blev modtaget, da de kom frem?

Den, der finder en ny udvikling i billedkunsten, står ensom i lang tid, før anerkendelsen indfinder sig, men når det sker, gør hundreder lige sådan. Det ny er ikke længere kun kuriøst, det er blevet en ny stilretning i kunsten.

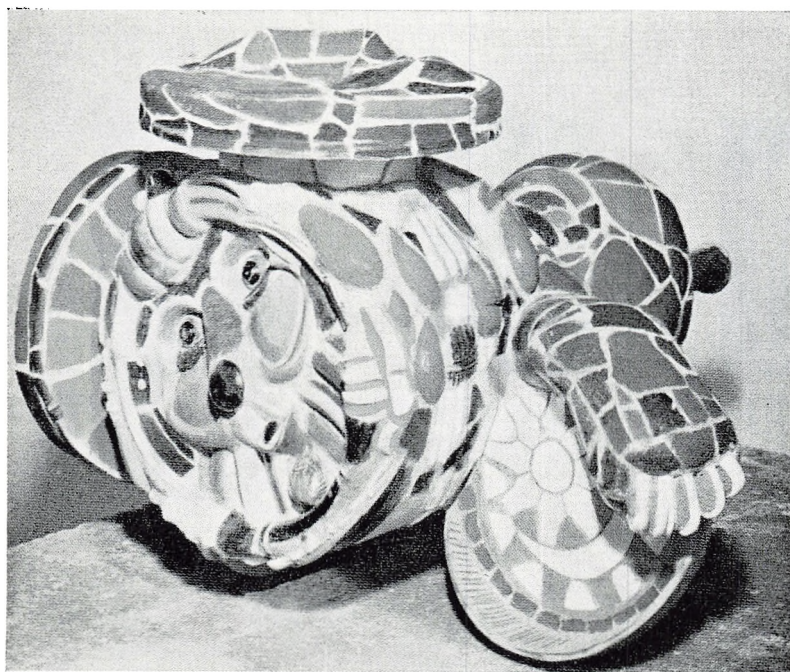
Det er påfaldende, at det egentlig ikke er det høje kulturniveau, der betinger den ædleste kunst. Det giver måske bedre vilkår for kunstnerne, og det kan man vel unde dem. Men den kunst, som griber, er skabt uafhængigt af ydre vilkår. Den er noget, kunstneren ikke kan lade være med. En besættelse.

Hvad der vil holde af alt det, der laves, afhænger af »den tingene iboende kraft«, et udtryk af Salto, der – om det ikke forklarer alt om kunst – så dog slående karakteriserer den kunst, der rører os.

Kunsten er nu i skred. Ingen kan forudsige det næste. Måske bliver det en fornyet naturalisme. Men det er vigtigt, at nogen føler, at de er medarbejdere for den, så vi også kan vedkende os dens nye former – det er bl. a. Handelsbankens Kunstforening medvirkende til. Vi kan ikke undvære den.

WILLIAM FRIDERICIA

f. 1909. Uddannet hos Rostrup Bøyesen. Debuteret på Kunstneres Efterårsudstilling 1935. Deltaget i danske udstillinger i ind- og udland. Solgt til Ny Carlsbergfondet, Generalinde Koefoeds legat, Kunstforeningen, Undervisningsministeriet m. fl. Repræsenteret på flere museer. Har udført mosaikskulptur, bl. a. Elefanten Kongo, opstillet på børnerokovalescenthjemmet Stockholmsgave, Francesca Paloma, Tirolis koncertsal, Titanen, maskinfabrikken Titan, Christian IV, P. Broste, Christianshaun, Legehus, Tirolis legeplads, 2 mosaikrelieffer, Rådumstationen, Arhus, Fontæneløve, Loveapoteket i Næstved, Gudhjemsgåsen, Gudhjem Alderdomshjem, Pumpedyret, Maskinfabrikken Myhrwold og Rasmussen A/S. Rejser: Frankrig, Italien, England, Jugoslavien m. fl.

William Fridericia: Pumpedyret.

møbler – møbler – møbler

Ved indkørslen nordfra til Nykøbing F. med facade til hovedvej 2 er en ny seværdighed skudt op – Bolig Centret. Den 90 m lange, lave, gule bygning med to sidefløje dækker 2200 m² af hele arealet på 14.000 m². Foran facaden, der om aftenen er belyst, er som blikfang og symbol på det nye i dansk møbelkunst anbragt en kæmpeudgave af den unge møbelarkitekt Peter Karpf's »raketstol«.

Skaberen af den nye virksomhed er en ung mand på kun 42 år, direktør Gunnar Hansen, der i samarbejde med sin far, snedkermester Chr. Hansen, Møbelfabrikken »Falster«, har realiseret sin ønskedrøm om i de smukkeste tænkelige rammer at kunne vise det bedste inden for dansk møbel- og tæppekunst, tekstiler og kunsthåndværk. For at imødekomme et stadigt voksende behov for de såkaldte stilmøbler er indkøbt karakteristiske møbelgrupper og enkeltmøbler fra lande som England, Tyskland, Frankrig, Spanien, Ungarn og Sverige.

Udstillingen drives som en salgsudstilling, dog således at folk kan gå rundt og se på tingene uden at være nødt til at købe. I de få måneder, Bolig Center har været en realitet, har udstillingen været besøgt af ca. 40.000 mennesker, deraf et meget stort antal udlændinge. Det giver udstillingen et internationalt præg, og der er solgt mange møbler ikke alene til alle egne af Danmark, men også til Sverige, England og Tyskland.

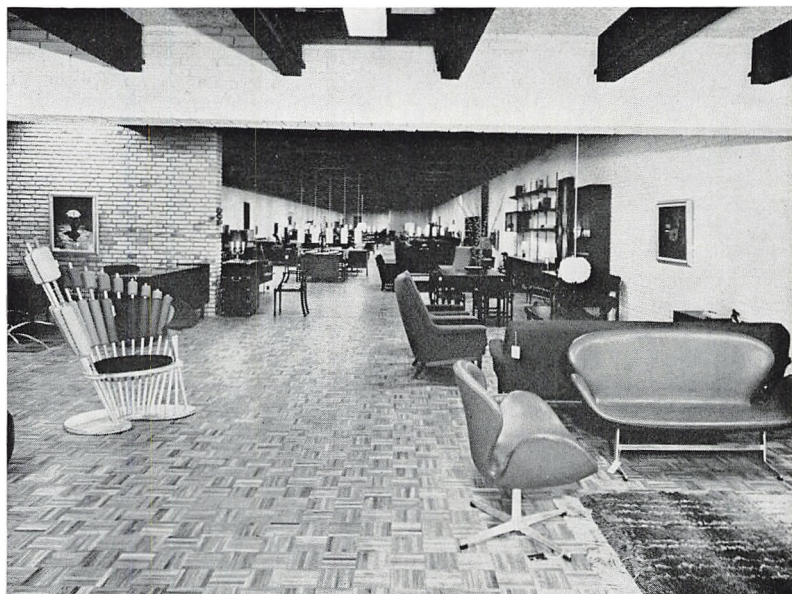
Gunnar Hansen er en dynamisk mand, der ikke sætter sig ned og venter på, at kunderne kommer af sig selv. Han arran-

gerer udstillinger af malerier og keramik af unge kunstnere, og hver uge afholdes studiekredsmøder for husmoderforeninger, skoler, klubber og andre organisationer med foredrag om boligindretning, behandling af møbler, tekstiler m. m. Også borddækningskonkurrencer indgår i programmet.

Det er tanken på det store udendørs areal også at skabe specialudstillinger af populære typer af svenske sommerhuse, monteret med møbler, gardiner, belysning etc., og der er indledt samarbejde

med automobilfirmaer, der er naboer til Bolig Center, således at kunder, der venter på vask, smøring eller småreparationer, henvises til Bolig Center, i hvis hyggelige cafeteria de over en kop kaffe kan studere de fremlagte kataloger og bagefter på udstillingen bese de møbler, som de måtte få interesse for – alt særdeles akkvisitivt. Det skal tilføjes, at der ikke på noget tidspunkt vil løbe en ekspedient i hælene på de besøgende, men skulle disse ønske oplysninger, trykker man blot på en af de i lokalerne anbragte knapper, og først da vil en af de ansatte komme til hjælp med råd og dåd.

Bolig Center skulle have alle muligheder for at blive en succes. H. L.

Udnævnelser

Pr. 1. januar 1966 er bestyrer Eigil Jensen, Sølvtorv Afd., udnævnt til filialdirektør.

Ved filialdirektør E. Schou's pensionering pr. 1. januar 1966 er underdirektør H. Larsen, Nykøbing Fl., udnævnt til filialdirektør.

Ved filialdirektør K. Skebye's afgang fra banken pr. 1. januar 1966 er underdirektør E. Augustesen udnævnt til filialdirektør i Nakskov.

Pr. 1. februar 1966 er fuldmægtig Mogens Jensen, City Afd., udnævnt til bestyrer af Sorgenfri Afd. Hr. Jensen, der er født i 1913, blev ansat i banken i 1933 og udnævntes i 1956 til fuldmægtig.

Danfoss i fokus....

hedder en usædvanlig inciterende publikation, som repræsentanter for medarbejderne på den alske storindustri hjemme og ude i verden har taget initiativet til at udgive.

Udgifterne understreger i forordet, at det ikke drejer sig om nogen officiel præsentation af den verdensomspændende industrivirksomhed. Det må andre gøre, hedder det. Målet har været at give et glimt af hverdagen på Danfoss – utraditionelt og i al uhøjtidelighed. Dette mål er det tilfulde lykkedes de to redaktører, Jørgen R. Krag og Ole Lynnerup, at nå.

De har ladet en række kendte journalister, tegnere og fotografer kigge ind ad vinduerne på Danfoss og så på 64 sider givet dem frie hænder til at viderebringe, hvad de så og hørte.

Ninka fra Politiken lægger for med et portræt af manden bag det hele, fabrikant Mads Clausen. Hun er med dragen fyldepen gået helt ind på livet af en af de største industrimænd i dagens Danmark og efterlever helt forordet ved gennem sin journalistik at vise, at der er andet og mere end automatik og teknik. Der er også mennesker...

Vagn Hansen, pressefotograf ved Billedbladet, fortæller i billeder og tekst om hverdagen på det moderne Danfoss, medens Hjalmar Havelund fra BT har analyseret miljøet omkring de store fabrikker i en artikel, som han har kaldt »Komfortabelt Klondyke«. Jørgen R. Krag beretter om Danfoss jorden rundt.

I Vor Banks spalter er det naturligt især at fremhæve den interessante reportage: »Inden for murene«, hvori chefredaktør Bent Hansen, Aktuelt, beskriver Danfoss som arbejdsplads. Her bringes et lille udpluk fra dette afsnit.

Den omstændighed, at virksomheden i løbet af få år er skudt op næsten af den bare jord med en helt eksplosiv vækstkraft betyder bl. a., at den i sin løn- og personalepolitik ikke har været hæmmet af forestillinger, som stod i vejen for moderne tankers gennemførelse.

I 1953 rundede Danfoss de 1000 ansatte. Året efter var staben fordoblet. I 1958 nåede man op på 3000 ansatte. I 1959 på 4000 og i 1960 på 5000. Og siden 1960 har det samlede antal beskæftigede svinget omkring de 5000. Det betyder ikke, at virksomheden er stagneret. Dens produktion er nemlig blevet fordoblet siden. I dag fremstiller det samme antal mennesker to gange så

meget, som de fremstillede for fem år siden – et resultat af konstante metodeforbedringer og konstant introduktion af ny teknik.

Ved midten af 1965 var sammensætningen af medarbejderstaben sådan:

Arbejdere	3512
Funktionærer	1659
Byggeplads	75
Danfoss i alt	5246

Funktionærerne lønnes efter principper, der er nedfældet i nogle generelle retningslinier for personalepolitikken med henblik på de månedslønnede.

Om lønpolitikken siger disse retningslinier: Enhver stilling er på grundlag af en stillingsbeskrivelse af et udvalg blevet sagligt vurderet og sat i relation til alle andre bestående stillinger.

Inden for dette system fastsættes lønnen på linie med, hvad arbejdsmarkedet betaler for en stilling af den pågældende kategori, uddannelse, anciennitet, alder og erfaring.

Kan der ikke opnås enighed, appelleres afgørelsen til personalelederen og den pågældende divisionschef.

Den med den enkelte aftalte løn vil til enhver tid kun være en sag mellem ledelsen og medarbejderen.

Dette er den mere principielle betragtning. Den følges op af et afsnit om den personlige bedømmelse af funktionærerne, der lyder således:

For at sikre en fair behandling af alle medarbejdere på et ensartet grundlag foretager Danfoss én gang om året for hver enkelt en gennemgang af arbejdsforholdet.

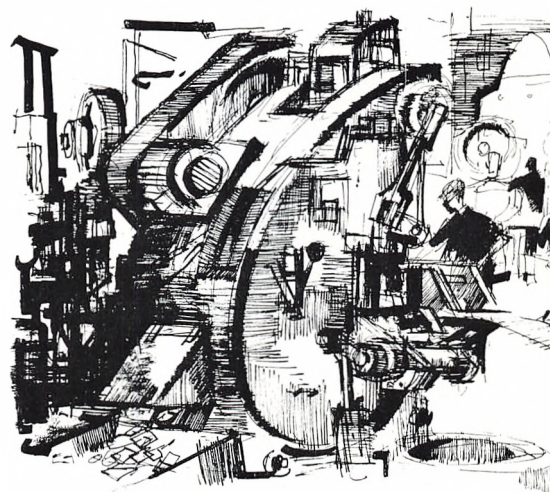
Det er virksomhedens ønske, at der ved sådanne lejligheder gives de ansatte positive anvisninger på forbedring af den enkelte arbejdspræstation.

Denne gennemgang kan eventuelt danne basis for en lønregulering. Alle gagereguleringer henlægges til en 1. juni, og kun undtagelsesvis kan der reguleres til et andet tidspunkt og i så tilfælde da kun med direktionens godkendelse.

Undtaget herfra er elevgager ifølge kontrakt og forhold ifølge gældende overenskomster.

Princippet i funktionær aflønningen er altså:

1. Den enkeltes stilling defineres og placeres i forhold til andre (der findes 13 stillingsklasser).

2. Derefter vurderer man, hvordan den enkelte medarbejder udfylder sin stilling – og på grundlag af disse to vurderinger fastsættes gagen.

Funktionærerne er ikke ubetinget tilfredse med denne form for vurdering, men på den anden side føjer de adspurgte til, at de ikke har nogen alternativ løsning.

En af de ting, der berømmes fra arbejderside, er den villighed, hvormed virksomheden belønner metodeforbedringer.

Hovedprincippet er, at en arbejder, der finder på en metodeforbedring, får det fulde økonomiske udbytte deraf i et halvt år.

Et kapitel for sig er Danfoss' uddannelsesprogram. Der tænkes her ikke blot på lærlinguddannelsen, hvor man stiler imod et konstant lærlingeantal på 200, men også på den løbende uddannelse af medarbejderne.

I sæsonen 1964 havde man ikke mindre end 67 forskellige kurser løbende med i alt 1100 deltagere.

Alle kursus lægges lige efter arbejdstiden, således at folk kan nå at komme hjem i rimelig tid. Kurserne spænder over et væld af emner – fra arbejdsinstruktion og arbejdsforhold til spansk handelskorrespondance, brug af regnestok og statistisk kvalitetskontrol.

At russisk for begyndere er med på kursusplanen, nævnes som et kuriosum.

Det hører med i billedet af Danfoss som arbejdsplads, at man også har et velfærds- og interessekontor med en velfærdschef som leder.

Ca. 15-1600 medarbejdere benytter sig af interessekontoret til betaling af skat og andre faste udgifter. Arligt administrerer interessekontoret ca. 10 pct. af den samlede lønpulje, der i 1964 lå på 94 millioner kroner.

Publikationen bærer helt igennem præg af den friskhed, som er så karakteristisk for alt, hvad der foregår på fabrikant Mads Clausens store virksomhed.

Kontorchef Poul E. Mortensen, Indkøbskontoret, er en fin kender af Københavns topografi. Han fortæller her lidt om sin hobby og fremdrager nogle oplysninger om det gamle København, specielt kvarteret omkring Hovedsædet.

En af mine "hobbyer"

Holmens Kanal Vingaardstræde Laksegade

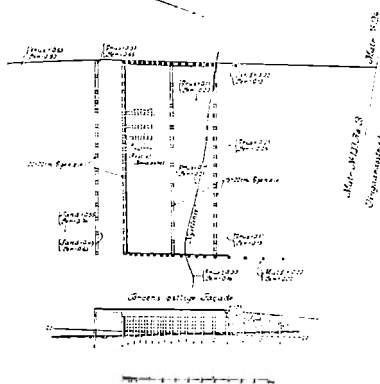
Engang - i et sagligt, forholdsvis tørt møde - faldt der en bemærkning om »gamle dage«. Den åbnede for nogle af de tilstedeværendes erindringsfond, og mange muntre og interessante ting blev sagt. Pludselig sagde en af deltagerne »Vi er ved at blive gamle!«. Da det krævede lidt forklaring, kom den: »Når man kan lide at fortælle sine erindringer om »gamle dage« så er man begyndt at blive gammel!«

At interessere sig for gamle dage, når det ikke er ens eget erindringsstof, det drejer sig om, er dog ikke ensbetydende med, at man selv er en oldsag.

Jeg begyndte meget tidligt at interessere mig for »gamle dage«. Dels gamle skikke og sæder, dels gamle bysamfund, bygninger og hvad der fandtes i bygningerne. Med andre ord en del af det, der dækkes af begrebet topografi. Egentlig er topografi vel kun læren om de rent geografiske forhold på en egn eller i en landsdel. Senere er begrebet udvidet til også at dække bygninger, sæder og skikke, som dårligt kan udskilles, hvis en egn skal beskrives, så man »ser« den for sig.

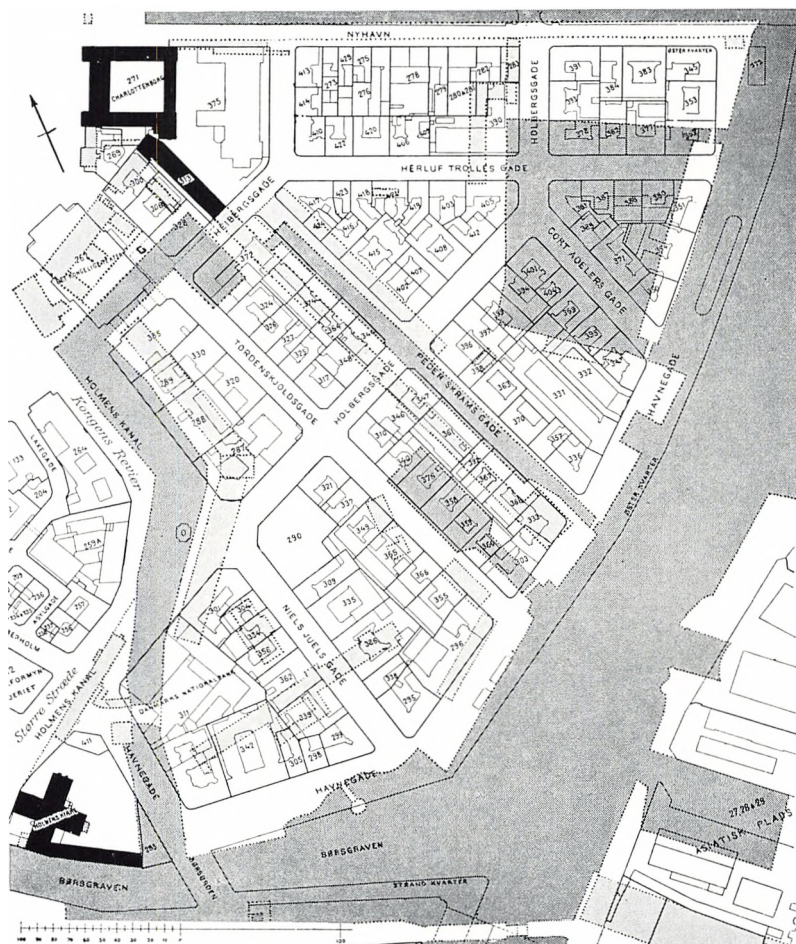
Da jeg er født i København (Vesterbro-dreng) men siden 1903 har boet i samme hus på Amager, har mine topografiske tilbøjeligheder navnlig været rettet mod det gamle Københavns og også Amagers historie.

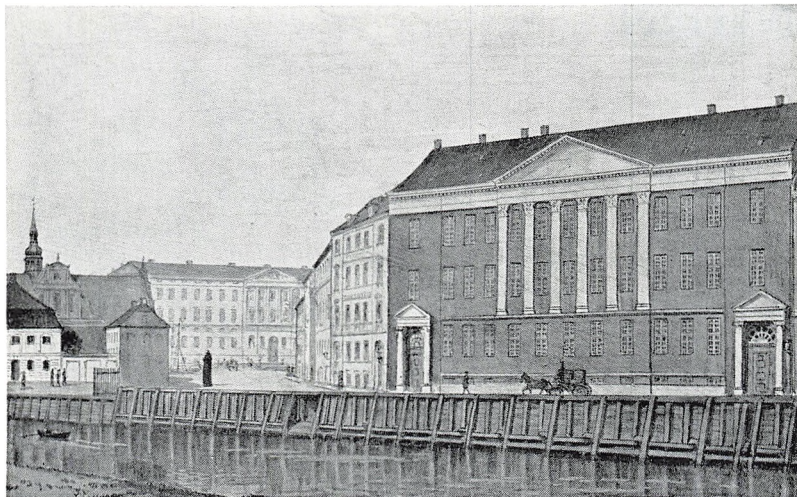
Der er skrevet mange bøger om København og omegn, og der er lagt meget arbejde i at finde frem til bygningers og vejes tidligste historie. For Københavns vedkommende har oberstløjtnant H. U. Ramsing gennem et langt liv gjort et meget stort arbejde ved at undersøge, opmåle og kortlægge bykærnens undergrund med dens byggetomter, stræder og brønde. Han var på færde, så snart der udgravedes til nye bygninger og fik derved samlet et uvurderligt materiale, som han supplerede med meget omfattende arkivstudier vedrørende ejerfor-

hold og lignende. Han målte kotehøjder på de forskellige jordlag gennem opfyldning ned til naturlig muld- og lerlag og kunne derfor i sine bøger »tegne« et næsten fuldstændigt reliefbillede af det ældste og ældre København.

For handelsbankfolk kan det være af interesse at høre hans beskrivelse af grunden Vingaardstræde 1-3 og Laksegade 2-4. Her afdækkedes ved udgravning til de nuværende bygninger et interessant stykke havn eller rettere en havnebro. Gravearbejdet gik meget dybt, fordi der skulle være delvis kælder i to etager.

Dybet mellem »byen« og Bremerholm gik oprindelig helt op til strædet syd for Østergaard (en kongelig lystgård der senere benævntes Vingaarden). Terrænet lå betydeligt lavere end nu, idet grunden under nuværende Magasin du Nord var lave strandenge, der for de nordligste deles vedkommende kun lå i kote +0⁷⁰ til + 1³⁵ (d.v.s. ca. 70 til 135 cm over daglig vande). Den afdækkede havn eller landingsbro var bygget ud over den lave strand på pæle (ca. 20 × 20 cm eg), der foroven var forbundet med svære egeplanker, som spunsælene var tappet op i. Over de vandrette planker var der lagt en bro af ca. 4 cm tykke fyrreplanker. Den inderste del (mod strandbredden) var delvis opfyldt, således at der kunne køres ud på broplankerne. (Se vedføjede tegning lånt fra H. U. Ramsing: Københavns Historie og Topografi i Middelalderen).

Løbet mellem bl. a. denne bro og Bremerholm var dog ikke så dybt, at broen kunne benyttes som anløbsplads for større skibe, men kun for pramme og både.

Ved udgravningen (ca. 1930) fandtes således rester af nogle mindre robåde bevaret i havnemudderet udenfor en stensætning, der gik langs Vingaardstrædegrænsen ca. 10 m inde på grunden.

Stensætningen, der bestod af meget store søsten, måtte sprænges på stedet, da de var for store til at fjerne på anden måde. En stor del af de sprængte sten danner nu et stenparti i min have.

Hvis man (som måske een af mange interessere) beskæftiger sig med lidt topografi vedr. sin hjemegn, vil man se på egnen på en ny måde. Det, der gemmer sig bag eller under bygninger, vil leve op i bevidstheden og ligesom give tingene farve.

Tænker trafikanter, der i dag farer gennem gaden »Holmens Kanal«. mon på, at de virkelig kører ovenover noget, der for slet ikke så mange år siden var

en kanal, der afspærrede marine-området Bremerholm fra Byen? Som man vil se af illustrationen, gik »Holmens Kanal« tæt forbi »PESCHIERS GAARD«, nu Landmandsbanken. Billedet er fra ca. 1861. Gaden foran »PESCHIERS GAARD« hed delvis Større stræde og delvis »Kongens Revier«.

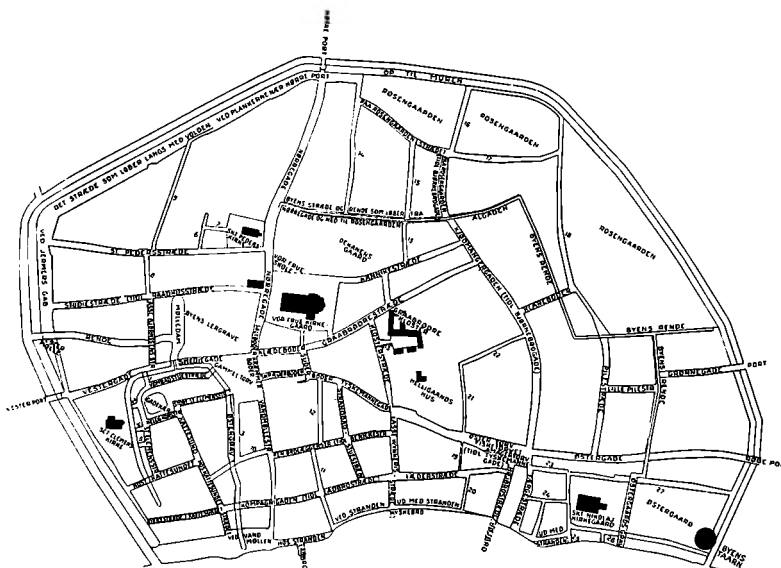
Omtrent under Magasin du Nord's sydøstlige hjørne lå i middelalderen et voldtårn kaldet »Kringelen« eller »Byens tårn«, hvis rester er påvist under udgravninger. Volden gik herfra nordover

ker, hvorfor volden flere steder i daglig tale benævntes »byens planker«. Nogle steder var plankerne dog afløst af murrede værn, navnlig op mod tårnene i hjørnerne af voldene.

Det kan måske interessere på vedføjede kortskitse (fra »Danmarks Hovedstad« 1948) at følge nogle af de nuværende gader i den gamle by. Mange af dem ligger endnu på de gamle stræders plads, og selv nogle af navnene kan genkendes. Der er dog hjulpet lidt til, idet enkelte stræder og gader har fået nyere benævnelser.

Et andet morsomt træk i byens historie kan nævnes vedrørende Holmens kirke, idet den er udbygget fra Holmens gamle ankersmedie, der lå på den nordlige side af Holmens Kanal. Omkring 1640 tilføjede den byggeglade Christian den IV to tværfloje mod nordvest og sydøst. Enhver, der færdes i København, må daglig glædes over de smukke gamle bygninger, som Christian den IV forskønnede byen med.

Af og til kunne man nok ønske, at senere tiders bygmestre havde set mere på at bygge kønt end på at bygge for at tjene penge. Mange af de nu saneringsmodne bygninger er der ikke grund til at ønske bibeholdt. Selv om nogle er gamle og på sin vis fortæller deres del af Københavns historie, så er størstedelen kun middelmådige bygninger, dår-

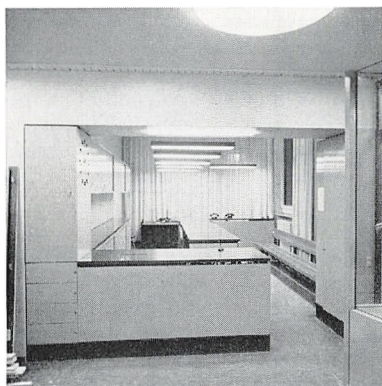

til »Røde Port« omtrent udfor Østergade.

Mellem »Byens tårn« og »Røde Port« fandtes et andet tårn »Smørhætten«. Volden drejede i en svag bue over mod Gothersgade og fortsatte mod nordvest og vest til Nørreport. Volden var øverst forhøjet med et brystværn af tykke plan-

ligt udtænkte og dårligt byggede. De må nu give plads til vor tids bygninger. Så må man blot ønske, at senere tiders topografisk interesserede må dømme os mildt og i hvert fald glæde sig over dem, som vi f. eks. endnu kan glæde os over »Christian Firtal«s smukke, statelige bygningsværker.

CITY-AFDELINGEN

Fordelingscentralen.

Taleværelse.

Chefkontoret.

En af de største begivenheder indenfor banken i 1965 er vel nok ombygningen af Hovedsædet, og det er derfor naturligt, at vi i det sidste nummer af Vor Bank i år, bringer nogle billeder herfra.

Til venstre har Vor Bank's fotograf ladet kameraet kikke ind i Udlåns-Afdelingen, der jo nu ligger der, hvor Hovedkassen tidligere var placeret. Arkitekt Ole Hagen har her skabt et meget smukt interiør med mange gode detaljer.

De medarbejdere, der har virket i stueetagen medens ombygningen stod på, har sikkert mange gange ønsket håndværkerne et sted hen, hvor peberet gror. Lyden af hammerslag, høvl og sav har i måneder været akkompagnement til det daglige arbejde. Nu er håndværkerne ude af huset, og sammen med arkitekt og bygningskontor har de skabt moderne og gode arbejdsforhold. Til højre ses det store ekspeditionslokale fotograferet fra Udlåns-Afdelingen.

Til højre endnu et billede fra det store ekspeditionslokale. Forrest bogholderiekspeditionen med informationsskranken. I midten på begge sider af lokalet kasserne. Det lille billede herover viser de midlertidige kasseforhold under ombygningen.

Når føret er glat...

FDM giver tips om vinterkørsel

De må enten styre eller bremse. De kan ikke vente at kunne gøre begge dele samtidig, når føret er glat.

Udtalelsen stammer fra FDMs tekniske afdeling, og det blev pointeret, at netop reglen med ikke at styre og bremse samtidig er den vigtigste inden for glatkørselstekniken.

Vognens fire hjul berører hver vejbanen med en flade, der nogenlunde svarer til en håndsbredde. Når vejen er tør, er de kræfter, der kan overføres mellem dæk og vej selvsagt større, end når føret er glat, og er det tilstrækkeligt glat, er der simpelthen ikke kræfter nok til både at styre og bremse. Man må vælge en af delene. Bremser De under disse omstændigheder, lystreer vognen ikke rattet. Kobler De i stedet ud og slipper bremsen, kan De styre Dem fri af forhindringen.

I en given situation begår mange den fejl, at de panikbremser og derved mister styringen. Men det er dog så langt at foretrække selv at køre sin bil i grøften eller ind i en hæk frem for at miste styringen og eksempelvis med 60-70 km/t. kure direkte ind i et frontalsammenstød med en modkørende bil.

Brems længst muligt – og slip så bremsen og styr Dem fri.

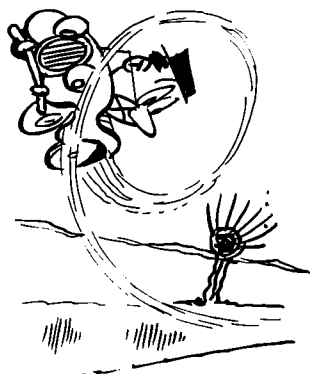
Vognen skal være i orden

60 pct. af den danske bilpark har fejl ved bremserne. 70 pct. har fejl ved styretøjet og 80 pct. ved lygterne.

Tallene stammer fra FDMs prøvetjeneste og er kun eksempler. Statistikken viser også, at hver afprøvet bil i snit har ti fejl, heraf de fire så alvorlige, at de betyder en fare for færdselsikkerheden.

Vinterkørslen stiller særlig store krav til vognens sikkerhedsfunktioner og tilstand.

Sørg for at samtlige dæk er fuldmønstrerede og oppumpede til det foreskrevne lufttryk. Lad det én gang for alle være sagt, at det ikke er en fordel at køre

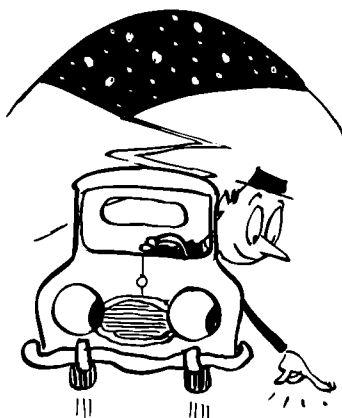

Del glatteste af alt er våd is.

med nedsat lufttryk i dækkene om vinteren.

Hav altid parvis ens dækmontering på henholdsvis for- og baghjul. Stormønstrede vinterdæk har kun betydning på en regnfedt vej eller i løs sne – ikke på is. At foretrække er i øvrigt pigdæk.

Vindskærmsviskieren skal rense både venstre og højre side af forruden, og gummiet skal være blødt og rent og ligge godt til mod ruden. I regnvej og tøjser er en forrudsprøjte uundværlig.

Vær opmærksom på kørebanens tilstand.

Defrosteren skal kunne holde ruderne is- og dugfri. Kan den ikke det, må De bruge optøningsmidler og antidugmidler – eller køre med åbne vinduer. En rude-skraber er en uundværlig ting.

Er der fejl i forhjulenes sporing, glider forhjulene sideværts hen over vejen, samtidig med at de ruller, og herved nedsættes styreevnen.

Bremserne skal tage parvis ens på for- og baghjul, og baghjulene må ikke blokere før forhjulene, da en kraftig opbremsning så vil ledsages af en kraftig bagvognsudskridning. Undgå i øvrigt at bruge håndbremsen, da den kan fryse fast. Parker i stedet vognen i gear.

Sørg for at støddæmperne er i orden, da karosseriet i modsat fald kan komme i så voldsomme svingninger, at der er fare for udskridning. Og sørg for at have tilstrækkeligt lys på vognen.

Se på vejen

Vær opmærksom på kørebanens overflade. Ændrer den farve eller udseende, bør man som hovedregel regne med, at forholdene bliver endnu værre. Hvis andre trafikanters lygter spejler sig i vejbanen, er det tegn på glat føre.

Mange kørebanebelægninger får en fedtet overflade, når det regner. De bliver lige så glatte som sneglatte veje. Det gælder især visse brostensbelægninger.

Kommer De ud på en vej med uens vejbelægning, så hold alle hjul på samme overflade, når der bremses. Har De for eksempel på en af de gammeldags chaussebrolagte veje med asfaltbanketter et hold hjul på brosten og et hold på asfalt,

risikerer De i fedtet føre en udskridning, når De brems.

Er vejen pletvis glat, skal De holde ekstra stor sikkerhedsafstand til vognen foran. De kan risikere, at han bremses på et kortere stykke end De selv.

Snelaget har den fordel, at man kan se det. Husk, at på en sneglat vej kan der kun overføres cirka 25 pct. af de normale kræfter mellem dæk og kørebane, og pas på nysne. Der kan gemme sig en isbane under den.

Det glatteste af alt er våd is. Her overføres der kun cirka en ottendedel af de normale kræfter mellem dæk og vej.

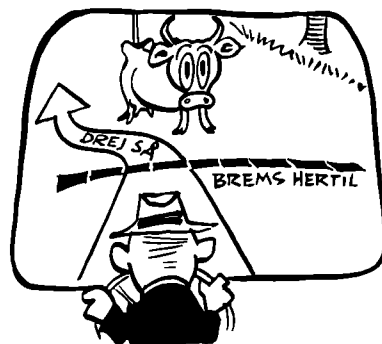
Tillæg ikke grusning større betydning. Det giver i bedste fald kun vejen cirka en trediedel af dens normale friktion, og gruset kan give et falsk billede, hvis det er overtrukket med et tyndt, men glat lag is.

Husk, at steder, der ligger i læ og skygge, ofte er glatte, og at frosten i tøperioder gerne binder brosten og betonbaner, mens asfaltbaner ofte kun er våde.

Manden bag rattet

Skrider vognen ud for Dem, skal De koble ud og rette op ved at dreje forhjulene til samme side, som bagvognen skrider ud til. Bremser De under udskridningen, kan De helt miste herredømmet over vognen.

Når De kommer til et sving, kobler De ud og brems før svinget, styrer med motoren koblet fra gennem svinget, og først efter svinget kobler De forsigtigt til og giver gas.

Kan De ikke stoppe før koen, så slip bremsen og drej udenom.

FDM fraråder, at De i glat føre bruger motoren som bremse. Motorbremsning i glat føre medfører ofte udskridning. Skal De bremse, så træk koblingen ud, så motorens bremse/trækkraft ikke indvirker, og brug fodbremsen, der virker på alle fire hjul.

De skal betjene rat, gear og pedaler behersket i glat føre. Har De mulighed for at øve Dem på en lidet befærdet og egnet plads, kan De i tide vænne Dem til udskridninger, så De undgår at blive nervøs i en kritisk situation.

Få lært at styre, bremse og skride – men øv Dem i tide!

Foreningen Nordens 36. handels- og bankkursus i Sverige 1965

I dagene 27. september – 2. oktober i år havde jeg den oplevelse at deltage i ovennævnte kursus, der blev afholdt på det smukke Hässelby Slott – beliggende i den stockholmske forstad Vällingby.

Der var ca. 30 deltagere fra Sverige, Norge, Finland og Danmark; af de 14 danske deltagere var halvdelen bankfolk.

Det blev en interessant og morsom uge – dagen gik med foredrag og diskussioner om kursets emne: »Sveriges näringsliv i aktuell belysning«, medens aftenen tilbragtes i hyggeligt samvær.

En eftermiddag havde vi lejlighed til at besøge Skandinaviska Bankens imponerende nybygning på Sergels torget. Under en to timers rundvisning i dette kolossale bankhus, der tilsyneladende langt fra var færdigt, måtte man næsten tvivle på, at alt kunne blive klar til indvielsesdagen den 8. november. Men som det er fremgået af senere meddelelser, åbnede man på den fastsatte dag. I det hele taget er det tempo, der har præget dette byggeri. Oprindeligt beregnedes byggetiden til ca. 4½ år, men udførelsen blev klaret på tre år. Helt billigt har det dog ikke været. Selve byggeriet har kostet ca. 110 millioner sv. kr., hvortil kommer betydelige beløb til inventar etc.

Under opholdet blev der også tid til en musikalsk oplevelse, idet vi en aften overværede Verdi's »Nebukadnessar« i Stockholms Opera.

Efter 6 travle dage tog deltagerne afsked, men selv i den korte tid var der blevet sluttet mange kontakter, som i fremtiden vil være til gavn og glæde for de enkelte og herigennem også for det nordiske samarbejde.

M. Friis.

Erhvervsliv og skole

Der foreligger nu en i »Arbejdsgivernes Kontaktserie« udsendt 98 sider stor pjec: »Erhvervsliv og skole«, der fremtræder som et referat af konferencen, der i dagene 30. november–2. december 1964 blev afholdt af »Arbejdsudvalget vedrørende Skole og Erhverv«, en kontaktkonference på »Egelund«.

Pjecen giver et klart indtryk af, hvor langt man er nået i bestræbelserne for at koordinere folkeskolens og erhvervslivets uddannelser. Der peges på vigtigheden af, at der eksisterer lokale kontaktudvalg for skole, erhvervsvejledning og erhverv og på, at samarbejdet med erhvervene bliver intensiveret. Der ønskes en analyse af skolens fag i forhold til erhvervsuddannelsernes og andre uddannelsers normer, så man kan se, på hvilke områder en justering er påkrævet. Videre ønskes der oprettet en læremiddelforskning som hjælp til gennemførelse af en hensigtsmæssig metodik, og man mener, at der bør foretages en undersøgelse af skolens vurdering af eleverne gennem afgangsbetragninger og udtalelser, så man kan få belyst værdien af en sådan vurdering for arbejdsgiveren. Til at følge dette arbejde og den forskningsundervisning, som er sat i gang, er der nedsat udvalg med repræsentanter for skolen og erhvervslivet.

Fuldmægtig Malle Christensen om erhvervsvejledning

I denne forbindelse skal vi nævne, at Handelsbanken naturligvis ligesom andre banker deltager i samarbejdet mellem erhverv og skole.

Således deltog fuldmægtig frøken Malle Christensen, Birkerød Afdeling, som repræsentant for bankerne i et erhvervsoplysningsmøde 24. november på Bistrupskolen, arrangeret af Amts-arbejdsanvisningskontoret, afdeling for erhvervsvejledning i Hillerød – i samarbejde med skolevæsenet.

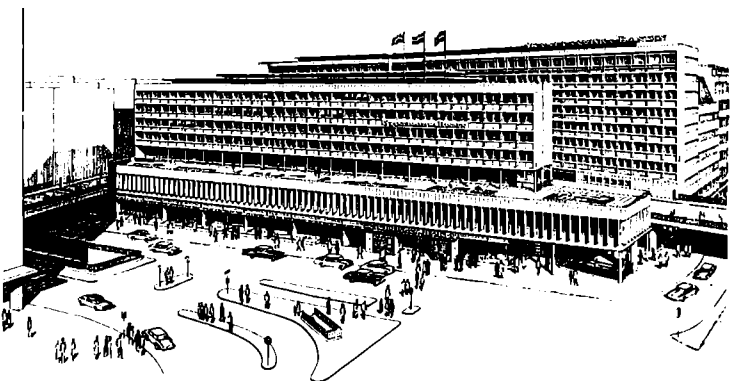
Frøken Christensen fortæller herom til Vor Bank: – Selv om det ikke var det helt store besøg, var der fem interesserede ved »bankbordet«, i øvrigt vældig søde og tiltalende unge (en pige og fire drenge).

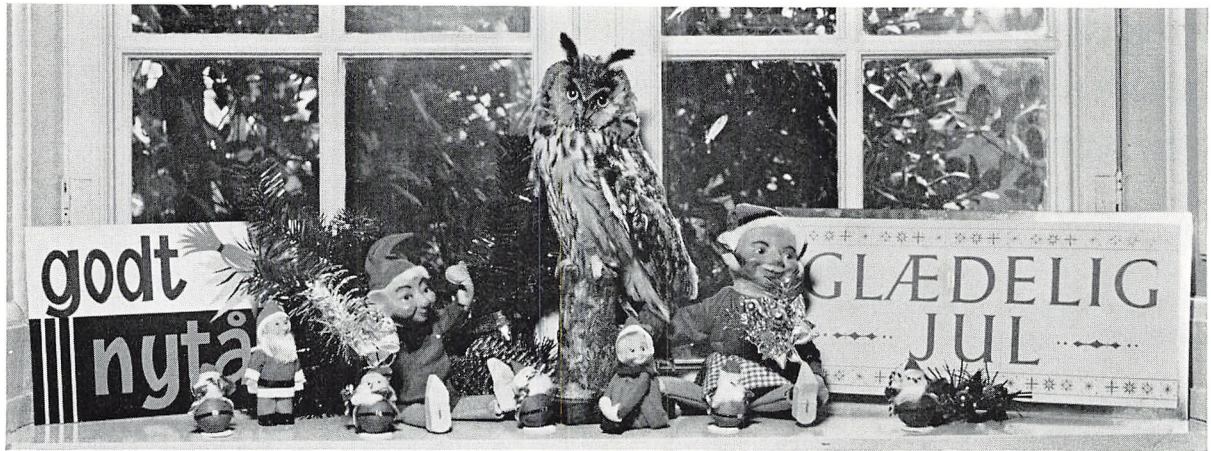
Det var vel nok lønnen og arbejdstiden, der var de første spørgsmål, men i øvrigt var spørgsmålet, hvad der kræves for at blive bankassistent. De var interesserede i videre uddannelse, om mulighederne for fremmelse og for ophold og uddannelse i udlandet.

Jeg havde brochuren »de, der går bankvejen« med, og havde fået lønnen for januar 1966, så mere aktuelt kunne det vist ikke have været.

Eriks fristil »hvad betyder bankerne for vort samfund« fik de udleveret sammen med den ny lomme-kalender og de små notesblokke.

Endvidere fik de forklaring på, hvad de i elevtiden kan blive sat til i de forskellige fag, og jeg tror, de var vældig tilfredse med de oplysninger, de fik. De blev da klar over, at der sker mange forskellige ting i en bank.

Julestjerner, glimmer og nissemænd ...

Da redaktionen i november måned skulle tilrettelægge dette nummer af VOR BANK, som jo gerne skulle ligge på julebordet i de mange Handelsbankhjem landet over, syntes vi, at der måtte være noget om nisser. Vi skulle med andre ord i julestemning og søgte derfor ud til en mand, vi måtte antage var i et sådant humør, at han kunne inspirere os.

Direktør Knud Brøndsholm var manden.

Direktør Brøndsholm driver den store virksomhed Brøndsholm A/S, der fremstiller dekorationsmateriale til hundredvis af butikker over det ganske land. Da vi besøgte den store virksomheds hovedsæde i Guldberggade, kunne man ikke andet end komme i julehumør. Overalt »julede« man. Skilte, glimmer, nisser, kunstige blomster og »naturtro« juletræer omgav os på alle sider – og så fortalte hr. Brøndsholm endda, at julen for hans firmas vedkommende var forbi. Nu var man igang med at fremstille dekorationsmateriale til nytårsudsalgene, forår, sommer, efterår og vinter. Næste juls produktion var allerede så småt begyndt at blive tilrettelagt.

Nå — det var julestjerner og glimmer, vi kom fra. Disse materialer fremstilles – foruden hos Brøndsholm selv – i en mængde forskellige lande jorden over. Største producenter er Vesttyskland, Tjcekoslovakiet, Italien, Polen, Kina og Japan. Fra sine mange indkøbsrejser hjemtager Brøndsholm mange ting og sager til sine forretninger. De indkøbte varer sælges så direkte videre, eller de indgår i det dekorationsmateriale, som Brøndsholm fremstiller.

På en fornøjelig måde fortalte direktør Brøndsholm mangt og meget om sine oplevelser både herhjemme og i udlandet.

En oplevelse satte imidlertid sit særlige spor hos VOR BANK's repræsentant – nemlig den, der knytter sig til den julestjerne, der er afbilledet her til venstre.

Julestjernens historie

Denne julestjerne stammer fra Hongkong. Men vi lader hr. Brøndsholm selv fortælle: Tænk Dem – sagde han – disse julestjerner – og naturligvis alle andre slags kunstige blomster – fremstilles i en 6-etages betonejendom. Vinduer og døre var endnu ikke helt isat, men ikke desto mindre, var der allerede placeret ca. 400 helt moderne maskiner til fabrikationen af delene til blomsterne. Ved hver maskine står en lille kineser – i de fleste tilfælde flygtning fra Kina. Maskinerne kører i døgndrift. I sommer – da jeg var der – var det altså julestjerner, det gjaldt. Når kineseren ved maskinen skal afløses, sparker han blot til sin kollega – det har han så let ved, for han sover **under** maskinen. De ufatteligt dårlige boligforhold gør, at den stakkels mand ikke har andre steder at være end på fabrikken. Det materiale, som maskinerne spyer ud, samles i store sække, sækkene køres så ud i Hongkong, hvor ivrige kineserhænder samler blade, støvdragere og stængler til julestjernen. Samlingsprocessen foretages af hele familier – børn, mødre, fædre, bedsteforældre og oldeforældre. Direktør Brøndsholm fremhævede stærkt til slut, at man ikke måtte forledes til at tro, at alt dette foregik i trøstesløst humør – nej tværtimod – der var overalt smil og glæde – glæde over i det hele taget at kunne tjene bare en lille smule til livets ophold. Kravene til livets goder er jo meget forskellige i denne verden. Noget vi måske har godt af at tænke på en gang imellem. D.V.

FN-kursus i Trade Promotion

I perioden fra 15. september til 12. december 1965 afholdtes på Handelshøjskolen i København et tre måneders studieprogram til fremme af udviklingslandenes udenrigshandel. I studieprogrammet, der gennemførtes under de Forenede Nationers auspicer, deltog fjorten højtstående embedsmænd, som alle er tilknyttet ministerier med udenrigshandelsproblemer som arbejdsområde.

Deltagerne kom fra tolv udviklingslande i Afrika, Asien og Latinamerika.

Det var første gang, at der under de Forenede Nationer gennemførtes et kursus af denne karakter.

Kurset var opdelt i fire hovedafsnit:

- den internationale økonomiske baggrund,
- de industrialiserede markeder,
- industri og handel i udviklingslandene og
- eksportfremmende foranstaltninger.

Kursisterne besøgte en lang række virksomheder og institutioner samt foretog studierejser til Sverige, England og Vesttyskland. Tirsdag den 9. november besøgte gruppen Uglemose, hvor underdirektør M. Dyhr talte over emnet »Functions of the Bank in Export Financing«, og hvor kontorchef Vittrup fortalte lidt om Uglemose og undervisning.

Ved theen bagefter tog vor fotograf disse billeder.

Mr. Hizon, Foreign Trade Coordinator fra Department of Commerce and Industry, Phillippinerne, stiller spørgsmål til underdirektør Dyhr.

Amanuensis Harald Westergaard i samtale med mr. Felix Fernando fra Department of Commerce, Ceylon.

Julekampagnen 1965

Så er julens kampagne for synonyme ords opsporing startet! Hvem kan finde de fleste ord? Det er en opgave, som enhver bankmand må se det som sin fornemste opgave at kunne løse, og for at skærpe interessen for konkurrencen er der udsat flere flotte præmier.

Vind en rejse til Aarhus med DFDS! Rejse på 1. klasse incl. køje og morgenmad ombord, værdi kr. 100,00.

Bliver De ikke vinder af 1. præmien, har De alligevel chancen for at få Deres weekend-rejse betalt. De fem deltagere,

der kommer nærmest efter vinderen af 1. præmien, kan få deres togbillet betalt med kr. 20,00!

Konkurrenceregler: Alle i vor bank ansatte med undtagelse af redaktionens medlemmer kan deltage. De skal blot udfylde omstående skema, der har form af en kryds-og-tværs, hvorefter der fremkommer en række ord, der har tilknytning til bank og bankvæsen. Skriv disse ord ned og indsend dem til redaktionen af Vor Bank senest den 22. januar.

De, der finder flest ord, har vundet, og såfremt flere skulle have samme an-

tal, trækkes der lod. Det bemærkes, at det således ikke er nødvendigt at klippe kryds-og-tværsen ud, men kun at afskrive de rette ord, ligesom det ikke er nødvendigt at have løst hele opgaven for at kunne deltage i konkurrencen.

Der er en måned, til klokken ringer - men en god start er guld værd. Vær derfor med straks fra starten og læg en plan for Deres krydsordsopgave. Udnyt de muligheder, De har, og benyt de hjælpemidler, der er til rådighed i form af ordbøger og leksika. Vi ved, det er et arbejde, der kræver tid, men erfaringen har vist, at det også giver udbytte. Og for Dem kan udbyttet blive en gratis weekend-rejse til sne og vinter - et lyspunkt at se frem til i julens mørkeste timer.

TAL	ORIGINA-LENE	TAD-FÆET	MARK-ARBEJ-DE	DJERG-KÆDE	OMVEN-ST FISK	FOR-TEG-NELSE	IKKE RAR AT GÅ I SENG MED	FHV. HUSTRO I DE HØJRE KÆDJE	TAL	PRÆSTE-VIELSE	CYKEL-DANE	HELT ALENE	FILM-KOMIKER	ALF	JAM-MER
VADJE-VILLE			REDEKAD KLEBE				KÆLE KUN (ENG.)	REB STAT					BLØD MASSE		
DEN STOR KOLLE-GIALE															
KAPPE-STRID	RYKKER-BREV UNGMA													SPILLE-LISTE	
LØD-SÆDLER												SEN			FRUGT
KONCEN-TRERET					SE			FARVE-STOF PIGE							
TONÉ			FORK. KREDIT-FOREN.	FORK.	VÆGT-FORK.		OM-RÅDE		FÅ MØNT					PIGE	
	TARTE-LADEN						SAN-GER	LEVE					GENREP-TELSE TREES		
FORFRISKE					TONÉ STED-ORD		BRAND-STOF RO								
SKRUPSKØR					NAVN MØNT-FORK.		PAVE FRAMA-TIKER				GIFT				FLOD
SLAGS															
HØVED-STAD					FLOD DYR				SYNGER MØNT-FORK.						
UVIRK-SOM								LAV	AFBRAG VIS		VED-REBEN-DE		SIGTE AMER. FOR-NAVN		
NYGÅN-ARSTIK-LED-SKAB	I ÆJE-BLIK-KET		FRANSK JUL SKJUL				SE JUL				REN				
ANTOG					EFTER-NAVN				TYVET-DIGTS-DE TRÆT						ER-HVER
ROMAN-PERSON	VAR-NAM-FOR-BUND			RÆKKE	MØDE KAV-TIONIST	IGEN GAMMEL				DANS	U-ØDS-DETK-TOR FIRMA				
TYNDE					TAL TRÆ		YNKE JEG							JOMFRU DYR	
REGNE-TÆT			TAMMEL-ULTIMO ÅRET TAL										STATI-ONBY CENTRAL FORK.		
FAR-TØJ		LOVE							STOR MAND						
HØVED-BOGS-GRUPPE															

❑ **DISKVALIFIKATION I INDLANS-KONKURRENCEN.** Organisationskon-torets blanketsnedker tegnede forleden fire nye indexkontrakter. Konkurrenceledelsen måtte imidlertid meddele ham, at han havde misforstået det hele og derfor var diskvalificeret. Men det var nydelige tegninger.

❑ **GASTRONOMISKE TIPS.** Vor kok i Hovedsædet siger, at det er rigtigt, at der skal laurbærblade i bankekød. Det er derimod helt malplaceret med laurbær, når det drejer sig om bankelever.

❑ **HVID SLAVEHANDEL FORHIN-DRET.** Chefen for City Afdelingen, kontorchef H. Gade, har afslået en indbydelse til at komme til stede på Gadehandlerforeningens årskongres. Man ville jo ikke vide, om man var købt eller solgt, udtaler hr. Gade.

❑ **EPOKEGØRENDE OPFINDELSE.** Hovedkasserer Carl Jørgensen har i læn-gere tid eksperimenteret med en forbed-ret udgave af en mønttællemaskine, så kassererne ikke mere behøver at være bange for at fa ørerne i maskinen.

❑ **KONSERVES-BANK.** Et af brusho-vederne i Showbusiness Galoplement har foreslået direktøren en ny service for kunderne, som efter lukketid skulle kunne benytte HANDELSBANKEN I DASER. Det skulle især være beregnet for de mindre kunder, siger han, da det jo ikke er alle, der kan have glæde af HANDELSBANKEN I TØNDER.

❑ **SPORTEN.** Kuponnoteringen note-rede i sidste uge en tier på tipskuponen.

Ane bag lugen

Juletillæggets store juleroman

Det var lillejuleaftensdagseftermiddag. Klokken var næsten seks, men Ane sad endnu bag det lille hul i glasset og kig-gede ud i lokalet, hvor alt var tomt og øde. Der var aftenkasse og ikke én kunde til at live op på det hele.

Ane var trist til mode. I morgen var det juleaften, og hun ville sidde der-hjemme ene og forladt og tænke på søn-nen, der var rejst til Amerika, og som hun ikke havde hørt fra. Med ét gik døren op, og en mand kom ind og så sig forsigtigt om, inden han nærmede sig kassen. Ane sukke. Nu skulle hun lige til at lukke, og så kom der en kunde.

Manden stak en 100-dollarseddel ind til hende. »Can you veksl den?« sagde han på dårligt amerikansk. Ane tog ru-tinemæssigt sedlen og skulle lige til at stikke den i kassen, da hun instinktivt følte, at sedlen ikke var, som den skulle være. Hun kiggede på manden, som nu forekom hende bekendt. Hun havde sik-kert set hans billede i en efterlysning.

»Just a moment« (Just et moment), sagde Ane og forsvandt bagud i lokalet. Nu ville hun ligegodt prøve sedlen i kon-

torchefens laboratorium, nu da hr. Castle ikke var her. Med rystende hænder åb-nede hun hans hemmelige skuffe og tog remedierne frem. Hun hældte de mange flaskers indhold ud i en skål og puttede sedlen ned i vædsken. Et øjeblik efter var den totalt forsvundet.

»Den er god nok,« mumlede hun, »den var ikke god nok!« Hun glædede sig til at fortælle hr. Castle det i morgen. Han ville sikkert tabe cigarstumpen af bar forbavselse.

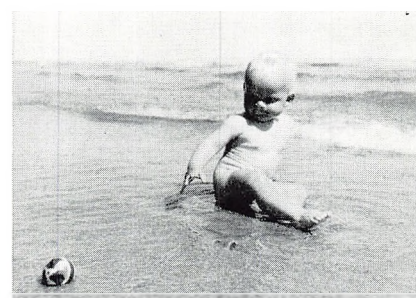
Men nu gjaldt det amerikaneren. Hun gik ophidset tilbage til lugen igen og sagde med påtaget ro: »Vi beklager, mr., men sedlen var falsk. Vil De være venlig at vente her, til politiet kommer.« Amerikaneren lyste op i et stort smil: »Tænkte jeg det ikke nok. Selvfølgelig kunne du se, at sedlen var falsk, men mig kunne du ikke afsløre. Jeg er din egen søn, der er vendt hjem fra Ame-rika!« Ane sprang op. »Jens!« råbte hun, »så kom du alligevel! Men sedlen, Jens, hvad vil hr. Castle dog sige. Nu kan jeg jo ikke fortælle ham det.«

»Den sag skal jeg nok gå i borgen for. Se, her har jeg en hel tegnebog fuld af falske sedler. Han skal få alle dem, han vil have!«

Ane lo, mens sneen trillede hende ned ad kinderne: »Så blev det alligevel jull!«

❑ **FORSINKET POST.** På given for-anledning gøres opmærksom på, at Ska-gen stadig er vor nordligste filial. Fejl-adresseret post vil derfor først nå frem til Godthåb Afdelingen, når juleskibet vender tilbage fra Grønland.

❑ **BANKSAMMENSLUTNING.** Der er indledt forhandlinger om en sammen-slutning af Hjertebanken og Blodban-ken ad åre. Det menes, at Blodbanken vil kunne overtage Hjertebankens aktier til puls 120.

2

Nu kan vi præsentere vinderne i Vor Bank's fotokonkurrence om årets bedste feriebillede. Udvalget, som forelå til bedømmelse, var meget beskedent, men blandt de indsendte billeder er det dog lykkedes os at finde frem til tre billeder, som i et kort øjeblik vil kunne få vore læsere til at glemme den værste forvinter i mands minde.

1 1. præmie på 100 kr. er tildelt assistent Steen Olsen, Holmbladsgade Afdeling.

2 Assistent T. Therkildsen, Frederikshavn Filialen, får 50 kr. i præmie.

3 Fhv. kontorchef Esmann, Aarhus, er tildelt den anden præmie på 50 kr.

1

Det bedste feriebillede

3

GLIMT FRA 25 ÅR I HKO

AF J. D. SØRUP

HKO's virke gennem de fem og tyve år har ikke bare været de årlige koncerter. Her har heldigvis ind imellem været tid til at medvirke ved mere eller mindre officielle lejligheder i og uden for banken. Hertil kommer en række mere eller mindre private arrangementer og små fester.

I de første år havde vi naturligvis – som dengang alle andre ordentlige foreninger – den årlige skovtur.

Allerede i november 1941 kom vi for første gang »frem i lyset«, idet vi da medvirkede ved en af Landsforeningen arrangeret »Dansk Aften« i Odd-Fellow Palæet, hvor også Aksel Schiøtz var med.

I efteråret 1946 havde Handelsbanken inviteret en række hollandske kolleger fra Amsterdamsche Bank på et ferieophold i Villingebæk. Der blev arrangeret en koncert til ære for disse, og koret havde til denne lejlighed – ikke uden et vist besvær – indstudert den hollandske nationalsang på originalsproget. Hollænderne kvitterede ved at rejse sig og med stor kraft og præcision syngte »Kong Christian« – på dansk.

Bankens 75 års jubilæum i 1948 kendetegnede også for HKO et højdepunkt, idet vi ved denne lejlighed dels kunne fremføre en suite, »Fra det Erichsenske Palæ«, komponeret af vor dirigent, kon-torchef Holger Schou, dels fik vi lov til at optræde i »Stærekassen«. Dog – in-

gen roser uden torne. »Stærekassen«s orkestergrav er beregnet til et orkester på ca. tredive mand – vi var halvtreds. Strygerne måtte føre buerne særdeles velberegnet og uden for store fagter.

Det er sikkert kun de færreste kor, som har haft lejlighed til at synges i Rundetårn. I december 1948 havde vi en julekoncert i Trinitatis, fra hvis orgelbalkon der er en dør direkte ud i Rundetårns sneglegang. Her »varmede koret op« inden koncerten. En medarbejder fra »Aftenbladet« kom tilfældigt forbi og tog et billede, som dagen efter bragtes i bladet under titlen »Musikalske bankfolk«.

Samme år medvirkede vi ved »H-P-Phesten«, i hvis program vi omtalte som »Handelsbankens store symphoniorkester, Handelsbankens korpiger m. fl.«. Unægteligt kom vi jo her ud for en noget anden genre, end den vi normalt dyrker. Imidlertid har det altid været et princip i HKO, at bliver vi anmodet om at medvirke, går vi ikke af vejen for ret meget.

Måske var det denne fest, som bevirkede, at vi i de følgende år arrangerede en række underholdningsaftener i cabaret-stil for os selv, det vil sige for venner, bekendte og pårørende. I en så stor kreds, som kor og orkester repræsenterer, vil der jo altid være nogle med særlige talenter. Foruden vor dirigent, som jo også er komponist, havde HKO en speciel ven i den nu afdøde komponist Albert Larch, som i øvrigt også var en habil tekstforfatter. Albert Larch har skrevet og tilegnet Handelsbankens Orkester en suite for strygere, som vi har spillet under en af vore koncerter. Til vore små underholdningsarrangementer har han bl. a. skrevet en serie på tre små musikalske sketches, hvis hovedperson er skuespillerinden »Emilie«.

Vi morede os altid dejligt ved disse små forestillinger, og naturligvis gik de ikke altid lige efter strengen. Således skulde korets mangeårige formand, nu afdøde fuldmægtig Kai Bendixen, som jo var en god visesanger, engang synges en af sine viser. Idet han gjorde sin entre på scenen, må den berømte klap være faldet ned – han kunne pludselig ikke huske teksten. Suffløren gjorde sit bedste for

at få ham på ret køl, men hende kunne han ikke høre. Det endte i et forrygende skænderi mellem Bendixen og suffløren. Publikum jublede – de troede, at nummeret skulle være sådan.

Ved en anden lejlighed opførtes »Tavlebordsduetten« fra »Liden Kirsten« som komisk nummer i landlig stil. Den udførtes af fru Ellen Geertz-Hansen og Ib Simbold udklædt i aldeles fantastiske kostumer. Dirigenten leverede et vidunderligt akkompagnement på klaver efter mottoet »hellere ramme ved siden af end slet ikke ramme«. Nummeret vakte vild jubel, som truede med at vælte huset, da Simbold hen mod slutningen, medens han af fuld hals sang om den ungersvend, som stod »stolt støttet til sit sværd« – støttede sig så kraftigt til det for tilfældet fremstillede træsværd, at dette knækkede, således at han faldt, så lang han var. Egentlig slog han sig vist nok temmelig meget, men han havde åndsnærværelse nok til at rejse sig og afslutte nummeret ved at overrække stumperne til sin »brud« med et dybt buk.

Også udenbys har HKO nu og da optrådt, bl. a. på Krogerup højskole og Tune landbrugsskole. Engang arrangerede vi en musikaften for patienter på Skodsborg Badesanatorium. Bagefter blev vi inviteret på et særdeles vellykket traktement i en af sanatoriets store opholdsstuer. Det var imidlertid underligt, at mange af vore medlemmer påfaldende ofte lige måtte ud og nyde den friske luft udenfor – det er strengt forbudt at ryge overalt i sanatoriets lokaler.

Arbejdet ved prøverne i kor og orkester går normalt uden den store dramatik og i godt kammeratskab. Kaffe-pausen i koret er i så henseende en udmærket og hyggelig foranstaltning.

Engang var der dog lige ved at blive åbent oprør i orkestret. Det var, da vi ved et par koncerter med kort mellemrum fremførte »En Wienervals« af Ralph Benatzky, iøvrigt en publikumssucces. Dette musikstykke, der, som dirigenten udtrykker det, skal spilles i »fed restaurant-stil«, kunne en hel del af orkestrets medlemmer til sidst næsten ikke holde ud mere. Heldigvis endte det i fred og fordragelighed, uden at nogen gik.

De opgaver, vi i tidens løb har taget op, har ikke alle været lige nemme for amatører. Det kan hændes, når en bestemt passage ved en prøve laves forkert for femte eller sjette gang, at dirigenten sænker stokken og siger »Så tegn da for søren en lille mand med et rødt flag på det sted«.

Vi håber, at der, når dirigenten sondan den 6. marts 1966 hæver stokken, må være fuldt hus både foran og bagved ham.

– Tegn en lille mand med et rødt flag i kalenderen under denne dato.

Fra koncerten for hollænderne.

Banken rundt...

- jamen, i 1965 fik de da en week-end-ordning

Horsens

Ung dame med fordelagtigt ydre henvender sig til kassereren i Horsens Filialen præsenterende en check på kr. 500,-. Hun er særdeles velbegavet (ved vi), men ganske uvant med at færdes i et pengeinstitut og derfor formentlig meget benøvet over hele situationen, for på kassererens forespørgsel om, hvad hun vil have det i (beløbet), svarer hun med rødmende kinder og med åbnet pengepung: »Heri!»

Viborg

Lørdag den 27. november samledes Viborg Filialens personale på Rindsholm Kro til den årlige vinterfest, som i år slog alle rekorder med 57 deltagere.

Det traditionelle »andespil» var i år afløst af mange små konkurrencer ind imellem dansene, og her var der små og store flasker som præmie.

Festen forløb fint, der var et festligt humør hele aftenen, og da der måtte sluttes kl. 01¹⁵, var det til de flestes beklagelse.

Farvel - du lange sommer!

Hurra! jeg har fået en uges ferie - med tilladelse til ophold i »Kurvemagerhuset» på Langeland sammen med min kone. Vi glæder os.

Det er lørdag den 13. november kl. 7.40. Temperatur 0 grader. Der er tre timer til færgen Nakskov-Spodsbjerg. Er det mon rigtigt med sne på Lolland?

Nå, vi er i god tid, fint føre, halvanden time til de sidste 70 km, men om forladelse, fra Storstrømsbroen bliver sneen dybere og dybere, og vi når netop færgen fem minutter før afgang - efter at have »slået med halen» nogle gange.

Frisk sejltur til Langeland, her er der kun lidt »pudder» imellem plovfurerne. Ankomst til »Kurvemagerhuset» kl. 13. Magen til velindrettet hytte skal man lede længe efter. Her mangler simpelt hen intet. Dejlig pejs, god plads, let at finde sig hjemme. Pragtfulde traveture - både i skoven og langs vandet - og masser af den stilhed og friske luft, vi så ofte savner i byen.

Om aftenen kaster knuderne i pejsen deres flammeskær ud i stuen og skaber liv i stilheden, og vi kan ikke lade være at sende en taknemlig tanke til den, der har fået den gode idé at stille disse hytter til personalets rådighed.

Går man udenfor før sengetid, ser man lysene funkke både fra Fyn og Sjæl-

land, og ser man opad, undres man over de myriader af stjerner, der funkler og stråler og minder os om ordet fra den gamle bog, der siger, at »al god gave kommer ovenfra».

Gerda og Johs. Gylling.

Randers

Den 10. september 1965 kom den nye tid til byen - i form af EDB bogføring - idet filialen med sine tre afdelinger da var gået over til systemet.

Efter den daglige afstemning sendes vore bilag med egen vogn til Aarhus Filialen til hulning, hvorefter hulkortmaterialet transmitteres til EDB anlæget i København.

Journaler m. v. har vi kl. 9 næste morgen, og hidtil har systemet fungeret perfekt - bortset fra at vort materiale en dag havnede i Aalborg.

Der er fuld tilfredshed med systemet hos alle i Randers, og de filialer, der endnu ikke er med, har virkelig noget at glæde sig til. VR

Fredag den 26. november 1965 afholdt HIF, Randers, sin årlige vinterfest for medlemmer med damer eller herrer på Skydepavillonen i Randers.

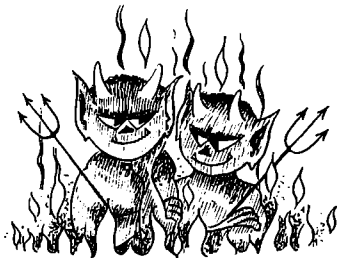
Mens sneen lå hvid udenfor på skovens træer, og frosten glitrede i grenene, samledes efterhånden ad spejlblanke veje 56 damer og herrer i lune og hyggelige omgivelser.

Efter formandens versificerede velkomst gik man straks i gang med andespil om ænder, vin og chokolade.

Kl. 21.30 serveredes smørrebrød, øl, kaffe og kringle, og senere gik dansen lystigt til Humørkvartetens glade toner indtil kl. 2 - afbrudt af forskellige konkurrencer m. v.

Alt i alt en festlig aften, som styrker det gode sammenhold i filialen.

PS! Vinterhåndboldturneringen er lige påbegyndt, og HIF har spillet en kamp, som er vundet. av

... og så faldt julen på en week-end.

Runde fødselsdage

90 år

3. febr. fhv. fuldmægtig J. H. Bohn-Rasmussen, Hovedsædet.

80 år

31. marts fhv. bankbetjent Berthel Pedersen, Randers.

75 år

22. jan. fhv. fuldmægtig Alfred Boisen, Amagertorv.

21. marts fhv. kontorchef P. Brøsted, Viborg.

70 år

14. febr. fhv. kontorchef Villy Larsen, Hovedsædet.

25. febr. fhv. kontorchef Anders Møller, Odense.

13. marts hr. N. Oxholm, Gammeltovej.

1. april fhv. fuldmægtig H. Schmidt Pedersen, Hovedsædet.

60 år

3. jan. fuldmægtig Kaj Haakon Christensen, Revisionen.

8. jan. filialdirektør A. Lindegaard Laursen, Kalundborg.

21. jan. kasserer Henry Schwalm, Sønderborg.

24. jan. Else Marie Jensen, Kantinen.

20. febr. fuldmægtig Emil Kofod, Kupon.

14. marts kasserer Helmar Wøgnsen, Grøndals.

18. marts filialdirektør Henry Larsen, Nykøbing Fl.

22. marts bankbetjent Poul Leth Nielsen, Betjentadministrationen.

26. marts fuldmægtig Sv. Wiese, Revisionen.

1. april fuldmægtig Gerhard Gjedsted, Kupon.

23. april bankbetjent Ove Holleufer, St. Kongensgade.

50 år

8. jan. filialdirektør Mads Mahler, Haderslev.

21. jan. prokurist Hans Jørgen Enemark, Odense.

30. jan. prokurist Gunnar Gylden,

22. marts fuldmægtig Børge Stoltenberg, Revisionen.

23. marts fuldmægtig Tage Bye-Jørgensen, City.

29. marts bestyrer Mogens Walther, Langebo.

14. april fuldmægtig Knud Martinsen, Vordingborg.

Udnævnelser

pr. 1. januar 1966

Til fuldmægtige

assistent	Lilli Hansen	Amagertorv
—	Kirsten Daugaard Petersen	Brøndby Strand
—	Torben Fischer	Gammel Kongevej
—	Inge Andreasen	Radiohus
—	Michael Jensen	Østerbro
—	K. Tougaard	Aarhus
—	Jørn Simonsen	Aarhus
—	Egon Wesenberg Nielsen	Bramminge
—	Knud Mogensbjerg	Esbjerg
—	Jørgen Hermansen	Horsens
—	Tove Weilbach	Hørsholm
—	K. Houborg	Munkebo
—	E. Lauesen	Nakskov
—	Leo Martinussen	Randers
—	H. Knoblauch	Rønne
—	Bent Meier	Sønderborg
—	Frode Kristensen	Sønderborg
—	Jørn Tychsen	Varde
—	T. Skoffer	Viborg
—	K. Bab	Automation
—	K. Møller Christensen	Business Development
—	Britta Jørgensen	Clearingen
—	Elsebeth Bundgaard	Hvælvingen
—	F. Hagen	Organisationskontoret
—	B. Kreilgaard	Organisationskontoret
—	Inge Jensen	Organisationskontoret
—	Edith Lajer	Personalekontoret
—	J. Pernø	Udlån
—	Anne Lise Ferm Nielsen	Aarhus
—	Niels P. Nielsen	City/Bogholderiet

Oprykket i 3. lønklasse

kasserer	Vikka Madsen	Air Terminal
fuldmægtig	Malle Christensen	Birkerød
—	Vagn Jeppesen	Bredgade
—	Erla Krall	Folehave
—	Ernst Loa Christensen	Gammeltorv
kasserer	Kaj Hansen	Godthåb
fuldmægtig	P. Gantriis	Hornbæk
kasserer	Henning Andersen	Hvidovre
—	Tove Jørgensen	Langebro
fuldmægtig	Mogens Nielsen	Lillerød
kasserer	Steen Michelsen	Lyngbyvej
fuldmægtig	Leif Ludvigsen	Nordhavn
—	Arnold Hansen	Prøvestenen
—	J. H. Kraunsee	St. Kongedsgade
kasserer	Ole Bisgaard	Sydhavns
fuldmægtig	H. Selnø	Tingbjerg

kasserer	Jenny Herløw	Valby
fuldmægtig	Poul Christensen	Vesterport
—	P. Lütkemeier	Aarhus
—	Anders Petersen	Bramminge
kasserer	Henning Petersen	Frederikssund
—	Leif Sørensen	Graasten
—	K. E. Rasmussen	Grindsted
fuldmægtig	Jørgen Munch	Grindsted
—	Georg Buhl	Grindsted
—	Henning Sørensen	Horsens
assistent	Ole Petersen	Nykøbing Fl.
fuldmægtig	Bent Jørgensen	Sønderborg
—	Jørgen Bender	Tarup/Odense
kasserer	Tage Thye Petersen	Tønder
fuldmægtig	M. Jørgensen	Viborg
—	Egon Linde	Viborg
—	P. Berthelsen	Viborg
—	Ole Rasmussen	Vordingborg
—	Knud Jensen	Vordingborg
—	Søren Aabye	Automation
—	Arne Frank	Automation
—	J. Krisand	Automation
—	Fl. Christiansen	Automation
assistent	Bente Mathorne Andersen	Automation
—	Anna Skeel	City/Bogholderiet
fuldmægtig	E. Torkildsen	City/Depot
—	Jørgen Rønn	City/Bogholderiet
—	J. Eiberg	City/Udlån
—	Hans E. Johansen	Fonds
—	Jytte Schandorph	Inkasso
—	Ole Salomonsen	Inkasso
—	H. Trolle-Christensen	Inkasso
—	Vitta Lebahn	Juridisk Kontor
—	Eli Therkildsen	Kreditkontoret
—	C. Jaedicke	Oplysnings-Afd.
—	Ellen Madsen	Personalekontoret
—	E. Haack	Remburs
—	N. Erlandsen	Remburs
—	H. Clausen	Remburs
—	Philip Holse	Revisionen
—	O. Hasse	Revisionen
assistent	N. O. Elfving	Revisionen
fuldmægtig	Karen L. Poulsen	Revisionen
—	Inga Haugerud	Sekretariatet
—	Ena Kjær	Valuta

Oprykket i 4. lønklasse

fuldmægtig	K. A. Jensen	Bredgade
bestyrer	K. Mortensen	Charlottenlund
—	A. Mattesen	Folehave
—	E. Wulff	Valby
—	Claus Juhl	Vojens
fuldmægtig	Johs. O. Andersen	Remburs
—	R. Wunsch	Remburs
—	R. Schultz	Revisionen

Til kontorchefer i 4. lønklasse

bogholder	G. Mitschke	Vordingborg
prokurist	F. Stjernholck	St. Kongedsgade
afdelingschef	Georg Pedersen	Horsens
prokurist	M. Fønss	Administrationskontor

45 ÅR

Kontorchef
V. K. Henriksen,
Valuta,
1. marts 1966.

Kontorchef
A. R. Christiansen,
Revisionen,
1. marts 1966.

Bankbetjent
Erik S. Ottesen,
Glostrup,
1. marts 1966.

Fuldmægtig
Lorenz Jepsen,
Postafdelingen,
31. marts 1966.

Frk. Anna Iversen,
Hovedsædets kantine,
1. april 1966.

Fuldmægtig
Emil Ahlefeldt Laurvig,
Kalundborg,
1. april 1966.

Kontorchef
Rolf H. Nielsen,
Haderslev,
11. april 1966.

Fuldmægtig
Karl Brøndal,
Fonds,
20. april 1966.

Jubilæer

40 ÅR

Arkivforvalter
A. Thiele,
Arkivet,
22. januar 1966.

Bestyrer
Carl Hansen,
Hellerup,
1. februar 1966.

Fuldmægtig
Henry Christiansen,
Betjentadministrationen,
1. februar 1966.

Fuldmægtig
Jørgen Schmith,
Inkasso,
1. marts 1966.

Fuldmægtig
H. N. Iwersen,
Aabenraa,
9. marts 1966.

Bestyrer
H. H. Lefolii,
Sydhavns.
24. marts 1966.

Filialdirektør
A. Torngaard,
Varde,
3. april 1966.

Prokurist
Peder Top,
Esbjerg,
6. april 1966.

Robert Dahl,
Indkøbskontoret,
15. april 1966.

25 ÅR

Bankbetjent
Vilh. Poulsen,
Betjentadministrationen,
5. januar 1966.

Bankbetjent
Henning Thorsen,
Betjentadministrationen,
16. februar 1966.

Fuldmægtig
Else Krag-Møller,
Inkasso,
24. februar 1966.

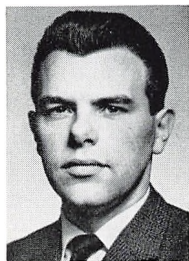

Bankbetjent
Bjarne Øland,
Betjentadministrationen,
1. marts 1966.

Udnævnelser

Fuldmægtig Børge Mortensen, Odense er pr. 1. november 1965 udnævnt til bestyrer af Hjallesøvej Afdeling. Hr. Mortensen, der er født i 1925, blev ansat i banken i 1959 og udnævntes i 1963 til fuldmægtig.

Fuldmægtig Aage Kjærsgaard, Viby Afdeling, er pr. 1. november 1965 udnævnt til souschef ved Viby Afdeling. Hr. Kjærsgaard, der er født i 1936, blev ansat i banken i 1953 og udnævntes i 1965 til fuldmægtig.

Assistent Palle Kjærsgaard, Nørrebro Afdeling, er pr. 1. december 1965 udnævnt til fuldmægtig og souschef ved Langebro Afdeling. Hr. Kjærsgaard, der er født i 1926, blev ansat i banken i 1951.

Fuldmægtig Ole Lauesen, Valby Afdeling, er pr. 1. januar 1966 udnævnt til daglig leder af Strandmarks Afdelingen. Hr. Lauesen, der er 31 år gammel, blev ansat i banken i 1951 og udnævntes til fuldmægtig pr. 1. januar 1965.

Pensionerede medarbejdere

- 1. nov. 1965 Fuldmægtig P. Troensegaard, Depot.
- 1. dec. 1965 Kontorchef Georg L. Pettersen, Administrationskt.
- 1. dec. 1965 Fuldmægtig Frants Otto Nimb, Amagertorv.

Dødsfald

Fhv. fuldmægtig Knud Larsen Handberg,

Aarhus filialen, er den 6. oktober 1965 død efter nogle ugers sygdom, 71 år gammel.

Fuldmægtig Handberg blev ansat i Viborg filialen i 1911, hvorfra han efter nogle års forløb kom først til Horsens- og Esbjerg filialerne og i 1943 til Aarhus, hvor han udelukkende gjorde tjeneste i Hovedkassen indtil sin pensionering i 1961.

Fuldmægtig Handbergs dygtige og hurtige udførelse af sin kasserergerning gjorde ham veltilt af mange kunder, der ligesom kollegerne erindrer hans særprægede synspunkter og personlighed. Kollega.

Prokurist Victor Wassmann, Hovedsædet,

er den 18. november pludselig afgået ved døden, efter at han tilsyneladende var kommet sig efter en alvorlig operation under et velfortjent ferieophold på Fyn. Hr. Wassmann, der blev knapt 64 år, blev ansat i banken i 1919 og var i en årrække revisor i forskellige københavnske afdelinger, før han i 1952 knyttedes til Hovedsædets Post-Afdeling. Her udnævntes han til prokurist i 1962, og i maj 1965 overtog han ledelsen af Udlands-Afdelingens nyetablerede Poståbning. Prokurist Wassmann var i besiddelse af en næsten ukuelig optimisme, og trods megen privat modgang i de sidste år gik han til det arbejde, banken pålagde ham, med en smittende lyst og energi. Prokurist Wassmann efterlader sig en datter og en søn, som begge er ansat i banken. KB.

Fhv. fuldmægtig P. Krogh-Sørensen

er død den 6. november, 70 år gammel. Krogh-Sørensen blev ansat i Handelsbanken 1918, og efter et kort ophold i Korrespondancen og Inkasso ansattes han i Kuponfaget. Herfra flyttedes han i 1923 til Gammel Kongevej Afdelingen, hvor han virkede som afdelingens revisor. I 1939 blev afdelingens revision samlet i Hovedsædet, og Krogh-Sørensen fulgte med sit arbejde hertil, og i Hovedsædet virkede han, indtil han blev pensioneret i 1955. Krogh-Sørensen gik op i sit arbejde i banken, men mindst lige så meget gik han op i sin lærergerning på Købmandsskolen.

Ved meddelelsen om hans død har mange bankfolk sikkert sendt en stille tanke til deres afdøde lærer. L.H.C.

Kontorchef Sven Sørensen

Mandag den 6. december modtog vi budskabet om, at Sven Sørensen i nattens løb var afgået ved døden. Vi, der i arbejdet i banken har stået Sven Sørensen nær, har jo allerede i nogen tid måttet undvære hans medarbejderskab, da sygdom for et års tid siden tvang ham til at gå på pension. Nu ved hans død samler tankerne sig om en retlinet og nobel karakter, hvis varme hjerte og menneskelige egenskaber de, der søgte råd og vejledning hos ham, følte i rigt mål.

Efter læreår i Kalundborg kom Sven Sørensen i ung alder til Hovedsædet, hvor hans gerning faldt i Revisionen, som han gav alle sine kræfter med en sjældent trofasthed, der for mange af os kan stå som et lysende eksempel, og vi udtaler et æret være hans minde. F.

*Vi ønsker
vore nyansatte velkommen*

Aarhus

Lis Banke
Ruth Brødsgaard Engslund
Niels Jørgen Fjord
Inger Lundbæk Husted
Sonja Lynggaard Jacobsen
Carl Erik Jensen
Grete Lindhardt
Else Kalmar Pedersen
Tove Thorup Pedersen
Bodil Rasmussen

Esbjerg

Jytte Gotfredsen
Dorit Steenberg Larsen

Fredericia

Kurt Rasmussen

Graasten

Ib Christensen
Solveig Lorensen

Haderslev

Sara M. Christiansen
Vibeke Behrens Lyck

Helsingør

Annemarie Frank

Horsens

Mogens Hesselberg

København

Mogens Andersen
Tove Stjernholm Andersen
Bente Andersson
Ulla Arnø
Lene Rose Brag
Anna-Lise Brostrup-Jensen
Christa Böttger
Bendt Mondrup Christensen
Birgitte Christensen
Gerner Christensen

Inge Hove Christensen

Else Clausen
Per Emcken
Torben Nielsen
Susanne Foss Fogh
Hanne Gahrn
Jørgen Grand
Margit Gundersen
Axel Göttsche
Jørgen Hansen
Kate Winni Hansen
Keld Kronborg Hansen
Knud Kruse Hansen
Astrid Helweg-Larsen
Karin Herdalur
Finn Skogsfjord Holm
Per Hommelgaard
Charlotte Honoré
Jørn Eslund Honum
Carl Johan Hornbæk
Annelise Jensen
Inger Jensen
Annie Dana Johansen
Ruth Josefsen
Bente Jørgensen
Kate Jørgensen
Marianne Jørgensen
Jørgen Karved
Henning Kipling
Ulla Knudsen
Palle Gert Kristoffersen
Jens Kræmmer
Grethe Lading
Inga Larsen
Jan Ludvigsen
Birthe Moberg
Aki Mouritzen
Jytte Nicolaisen
Tove Nihøj
Aage Kildemark Nielsen
Birte Nielsen
Fl. Johs. Nielsen
Hanna Adam Nielsen
Hanne Eldrup Nielsen

Jan Nielsen

Lise Nielsen
Sv. Møller Nielsen
Sven Erik Nielsen
Bente Pedersen
Tove Pedersen
Else Petersen
Lise Margit Poulsen
Henning Prinds
Helen Puggaard
Steen Stenderup-Hansen
Bente Astrøm Sørensen
Grethe Sørensen
Ellen Vestergaard

Nordborg

Ingrid Bendixen

Nykøbing Fl.

Anne Bille Knudsen

Odense

Bente Sejersen Bech
Kjeld Mosebo Christensen
Henning G. Hansen

Randers

Svend Christensen

Stubbekøbing

Kathe Falkenberg Hansen
Carsten Jannerup

Viborg

Erik Sommer Andersen
Henning Holk Jacobsen
Kirsten Houmann Olesen
Elsebeth Stensgaard

Vojens

Marie Dorthea Damm

Vordingborg

Jesper Søeborg

*Redaktionen af **VORBANK**
ønsker glædelig jul*